

SPEJDERNES MAGASIN

JULI 1923

HAANDVÆRKERBANKEN I KJØBENHAVN

AKTIESELSKAB — GRUNDLAGT 1867
HOVEDKONTOR:

VED STRANDEN 6

Telefoner: Central 81 35 & 11 135
med Omstilling til samtlige Kontorer.

AFDELINGER:

AMAGERBROGADE 122
Telefon Central 13 618

TRIANGLEN 3
Telefon Central 60 40

VESTERBROGADE 63
Hjørnet af Dannebrogsgade
Telefon Central 21 61 - 83 16

NØRREBROGADE 17
Telefon Central 48 94 - 77 43

BOX ved Hovedkontoret og samtlige Afdelinger.
Kontortid 10-3 og 5½-6½. Lørdag kun 10-2.

H. HALMØE

Telte

fra 27 Kr. pr. Stk., syet af
prima amerik. Army Duck.
De bedste og derfor de billigste.
Køb intet Telt, uden at have set
mine forskellige Telte opstillede i

Cort Adellersgade 8.

Telefon: Byen 6762.

KØBENHAVN K.

Spejder Cykler

Rep. af Cykler, Øvnlakering

Fornikling

AKTIESELSKABET

CYCLEFABRIKEN „NORDEN“

26, Sct. Pederstræde 26,
(Stue-Butikken)

Telf. Byen 10 42 y

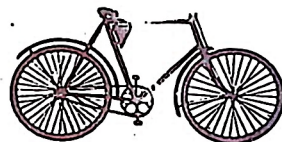
Aflæg et Besøg i

Spejdernes Boghandel

Nørregade 15

Tlf. Byen 4986

ADLER
CYCLE A/S.

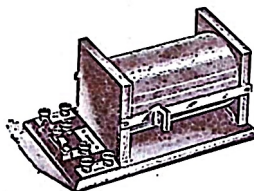

København K. - Setovet 1-3.

Cyklar, Dæk, Slinger, Tilbehør.

Acaphoner - Plader - Talema- Medlemmer af Spejder-
skinner til Privat- og Lejrbrug. korpset indrømmes

RABAT

**Radio
Apparater**

og
Dele til Selvbygning

bedst og billigst

A/s F. GOTTLIEB HANSEN

Ny Østergade 11 - København K. - Tlf : C. 1493, Byen 3256.

Telegr.-Adr.: Gottliebhanzen. — Katalog mod Porto.

Udkommen er:

GEORG ANDERSEN:

„Danske Drenges Fodboldbog“.

Forord af den kendte
Fodboldspiller cand. jur.
Svend Aage Castella. To
Tegninger i Trefarvetryk
af Axel Mathiesen. Iov-
rigt gennemillustreret af
Ingeborg Hyldahl.

Forfatteren giver en
grundig Vejledning i alle
Spillets Regler samt vær-
difulde Vink til dets Ud-
øvelse.

Nelop Bogen enhver
rask Dreng ønsker sig!
Nelop Bogen Du on-
sker dig!

Pris heftet Kr. 2,00,
kart. Kr. 2,75.

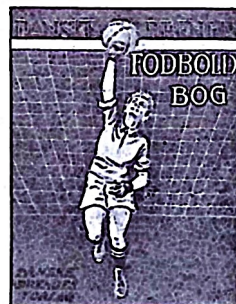
Faas i alle Boglader.

Ca. 20. Juni udkommer:

„Lejr sport for Drenge“.

Seks Kapitler for Førere. — Anden Samling.

Køb den inden Sommerferien!!!

ULVEUNGEN

1ste, 2den og 3die Aargang af Ulveungen kan faas
for 1 Kr. pr. Aargang Porto, 15 Øre pr. Aargang.
Skriv til NØRREGADE 15, KØBENHAVN K.

En
HAFNIA
ægte Maltøl
daglig

styrker
og bevarer
sundheden

Leverandør til det kgl. danske Hof.

Frederiksberg Smørrebrøds-
Telefon 2331 **Anretning.** Smallegade 6
Godthaab
Salg af Smørrebrød i Pakker fra Vogne statione-
ret overalt i Byen, — Selskabssmørrebrød, extra
fint belagt, leveres overalt
à 30 Øre pr. Stykke.

Ny Forretning!

Undertegnede har aabnet en 1. Klasses

Kolonial- Vin- & Delikafesse
Forretning.

Vine fra Kgl. Hof Vinhandler
Schalburg.

Tlf. H. 1834 Varerne bringes overalt Tlf. H. 1834

ALFRED KRUMHARDT
HELLERUPVEJ 67

Husk at faa Smørrebrød
med, naar Du skal i Skoven.

CHR. IX GADE 1, Tlf. Byen 5220 y.
SKINDERGADE 20, Tlf. Byen 5845 x.

DANMARK.

Dig elsker vi Danmark — i Sol og
i Regn —
med kornfyldte Marker bag levende
Hegn —
med Skovenes Susen og Blomsternes
Dug —
med Bølgerne Brusen og Kildernes
Kluk —
naar vi nævner dit Navn,
ta'r vi Lykken i Favn.

Vel er vi kun Drenge — vor Kraft
er kun svag —
men dugfriske Timer gør Gryet til
Dag:
de manende Minder, de mandige
Raad
gør Legen til Arbejd og Drømmen
til Daad;
under Latter og Skæmt
ligger Alvoren gemt.

N. THORSØE-OLSEN
BOGTRYKKERI
HENRIK-STUTTGARTSVEJ 2
TEL. A-KRIST 5325
Leverandør til Billigste Kilde København Div. for Tryksager

KJØBENHAVNS MÆLKEFORSYNING

Telf.
310
954

Telf.
310
954

Kører med
sine 80 Detailvogne i København og Omegn

F. O. CARLSSONS EFTFL.

Carl Jonsen.

URMAGER

Amagervej 31
København K.

Specialforretning
i
Ure og Kæder.

Drengene fra 8 Kroner.
Grundlagt 1877. Telf. Byen 7751.
Første Klasses Reparatørværksted

Alle Spejdere burde købe

Spejderbenklæder

i
Ekviperingshandelen,
Viborggade 11.
N. P. PETERSEN.

KONDITOR

HENNING KLENZ - TORVEGADE 32 - BYEN 3423
De bedste Kager, Chocolader og Desserter
BRINGER OVERALT I BYEN

SPEJDERUDRUSTNING

Bluser Kr. 7,75—10,50
 Tørklæder Kr. 1,50
 Bælter » 3,00
 Hatte » 8,00

Skuldersløjfer » 0,15
 Spejderliljer » 0,35
 do. i Sølv » 0,75
 Fangsnore, hvide » 0,50

KORPSKONTORET — NØRREGADE 15

I Lejren

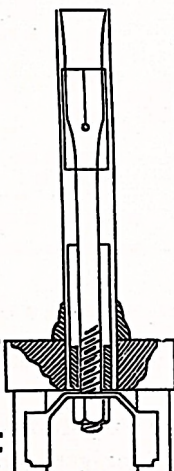
bør altid benyttes

WOLFF & ARVES

Leverpostel - Kødretter - Fiskeretter

Faas hos alle Købmænd,

Jeppesens patenterede Forgaffelsikring

hindrer ethvert Gaffelbrud.

BOGANMELDELSER

»Penrod«.

Der gaar for Tiden en Film med ovenstaaende Navn paa et af Københavns Biografteatre. Denne Film, hvis Hovedroller alle udføres af Drengene, vækker vild Jubel — ikke mindst blandt det ungdommelige Publikum. Og dog er den for intet at regne i Sammenligning med den Bog, den er bygget over, og som nu er udsendt i ny dansk Udgave. Med sine muntre Skildringer af denne hertlige, frihedselskende Penrod og alle hans mange gale Streger, der skaffer ham Navn af »Byens værste Dreng«, staar denne Bog blandt de bedste, der er skrevet om Drengene.

»I sidste Klasse«.

Som Led i »Hasselbalchs Ungdomsmagasin« — der jo nu har vundet sig en sikker Plads i alle danske Drenge Bevidsthed — er udkommet en lille Fortælling »I sidste Klasse« af Viggo Rehlund. Ikke mindst i denne Tid, hvor Eksamens Slid er slut, vil man med inderlig Glæde og et genkendende Smil gribe efter denne lille Bog, paa hvis Omslagstegning tre lykkelige Realister spiller Bold med Skoletaskerne. Og man bliver næppe skuffet. Let og muntret tegnes Billedet af disse tre store Skoledrengene, de er »taget paa Kornet«, som man siger — og denne Debutbog lover godt for Viggo Rehlund's Fremtid! Det bliver sikkert ikke sidste Gang, han faar danske Drenge i Tale!

»Danske Drenge's Fodboldbog«

er udkommet — fiks i sit Udstyr og ypperlig i sit Indhold. Køb den — I vil næppe fortryde det. Den bør være selvskreven paa Boghylden hos enhver fodboldinteresset Dreng — og af dem er der jo ikke faa her i vort lille Land!

Lær at tale Engelsk

efter en enestaaende praktisk og interessant Metode. **Jeg kan lære Dem at tale og skrive Engelsk flydende paa 3 à 4 Maaneder.** Smaa, billige Hold og Enetimer efter Ønske. **Tlf. Nora 5701. Mrs. Ross, Jesper Brockmannsgade 4, 1. N.**

Den stærkeste

vandtæt, fælder ikke af.

Gummisaal

Enhver Sportsmand foretrækker

— GEFOHA —

fordi denne Saal er alle andre Fabrikater overlegen i Holdbarhed og Smidighed. Giver en let Gang, saa at omme Fodder og Træthed undgaas.

Saaler fra 1,00—2,85 pr. Par efter Størrelse Indsend Omrids af Skoaal og Hæl.

Sendes overalt pr. Efterkrav + Porto.

Spejdere 10 pCt. Rabat.

Amk. Gummivare-Industri, Vestergade 3, Bagerstr. 6. Tlf. By. 4195

SPEJDERLITTERATUR

Ulvebogen Kr. 6,00
 Spejderidræt » 6,75

Stand- og Vandrelejr — 1,00
 Vandreliv, Friluftsliv, Lejrliv — 3,25
 Spejdersport i Skole og Trop — 3,00

Lejrsport — 1,00
 Spejdersangbogen — 1,00
 Ungdommens Sangbog .. — 1,00
 Lewis: Lejrliv — 0,60
 NØRREGADE 15, KØBENHAVN K.

SPEJDERNES · MAGASIN VOR · UNGDOM

UDGIVET AF „DET DANSKE SPEJDERKORPS“
 REDAKTØR: GUNNAR JØRGENSEN
 FREDENSVEJ 61 · CHARLOTTENLUND

VÆR BEREDT

EKSP.: SPEJDERKORPSETS KONTOR
 NØRREGADE 15 · TELEFON BYEN 1786

NUMMER 10

JULI 1923

7. AARGANG

Danmarksposten

Udkommer i Ny og Næ
 Anno 1533—1923

pr. Klosterstræde Radio.

Udgives af J. Ambrosius paa
 Hjørnet af Klosterstræden

Et Slag ved Svenstrup.

¹/₇. Bønderne har for 14 Dage siden tilføjet den tybste Udel et forsmædeligt Nederlag ved Svenstrup, Syd for Aalborg.

Efterretningerne herom er blevet undertrykt og naar derfor først frem nu.

Klement er straks efter sin Sejr rykket helt i Syd paa til Randers. Der hærges og brændes overalt.

Klement gaar tilbage fra Randers.

¹⁵/₇. Efterretningen gaar i disse Dage ud paa at Klement lader sine Bønder gaa i Flokke nordpaa.

Det synes, som om Johan Rantzau's Fremmarche fra Holsten har gjort ham betænkelig ved at operere saa langt imod Syd.

Visborggaard i Flamme.

¹⁸/₇. I Nat ved 3 Tiden gik Skipper Klement i Spidsen for store Bønderstare over Broen ved Hadsund og marcherede lige mod Visborg.

I dette Øjeblik staar Visborggaard i Flamme. Klement har ladet Gaarden antænde i alle fire Hjørner. Hans Mænd hærger og plyndrer i dette Øjeblik den prægtige Hovedbygning.

Det skal være lykkedes den grebellige Familie at flygte over Fjenden ved Havn.

Johan Rantzau i Flensborg.

¹⁸/₇. Johan Rantzau rykkede i Dag med en anseelig Sthyrke ind i Flensborg.

En hel Flaade af Skibe har i de sidste Dage samlet sig paa Flensborg Fæd.

Sidste Telegrammer.

Privat for Danmarksposten.

¹⁹/₇. Hadsund.

Bondehæren satte sig ud paa Eftermiddagen i March i Retning af Hadsund.

Den har nu lejet sig ved Mariager Fjorden, hvor dens Telte ses dækkende hele Bynten ved Thygeslund.

Lejrbaalene lyser langt bort og Sangen fra Lejren har i den stille Aften tunnet høres helt til Hadsund.

¹⁹/₇. Flensborg.

Den Rantzau'ske Hærstyrke er i Nattens Lob gaaet om Bord i Skibene paa Flensborg Fæd.

Da Dagen gryede var Flaaden forsvundet med hele Hæren om Bord — ingen ved hvor hen.

Fred i Lybeck.

⁵/₇. Freden i Lybeck er nu undertegnet.

I Følge Bestemmelserne maa der ikke finde Kamp Sted i Holsten — men nok i den øvrige Del af Danmark. De kan, Lybeckerne!

Johan Rantzau samler en Hær i Holsten.

⁷/₇. Johan Rantzau har straks efter Fredens Undertegnelse sat sig i Marche fra Travemünde mod Nord. Han træffer overalt Tropper til sig og marcherer uafædbanligt hurtigt.

V E D L E J R B A A L E T

I de store Skove

Nu nærmer Øjeblikket sig, — et af de store, festlige Øjeblikke, hvor vi i Stedet for at løbe hver til sin Side, stævner sammen til stort Opbud og viser hinanden, at vi er et Korps.

Det er ikke en helt almindelig Begivenhed vi denne Gang er ude for, ikke en Lejr ved et blaant, smilende Bælt, ved en brændingsbrusende Forstrand eller en gammel Borgruin, men en Skovlejr midt i selve Vildniset, saa vildt som vi kan finde det.

Det bliver uden Tvivl nogle begivenhedsrige og spændende Dage.

Der er mange Folk, der hver Sommer drager ud for at glæde sig over Livet. — En drager til et Badehotel og mener, at han her skal finde Æventyret, en anden starte paa en Kanoekspedition og betragter det som værende det rette. — En kommer lige saa tomhændet hjem, som han drog ud, og en anden vender slet ikke hjem, fordi han har mødt en Skæbne, der var stærkere.

Det, som adskiller Spejderen fra den almindelige Rejsende er dette —

Han drager ikke ud i det Blaa

Han er ikke saa naiv at tro, at naar han blot flytter sig der eller derhen, og faar sat sig lidt til Rette paa Træstubben eller i Flugtstolen, saa kommer Æventyret dalende ned til ham, lægger sig lige i Støvet for Fodderne af ham, saa han ligefrem ikke kan undgaa at samle det op.

Han ved, at man ikke faar noget gratis i denne Verden, at hvis han vil have Appelsiner, maa han slaa dem ned med en Stok.

Derfor planlægger han sin Tur, arrangerer i Forvejen sine Æventyr, drager Omsorg for, at hver eneste Dag er pakkende fuld af dem.

Og naar han har gjort det, anstrænger sig af yderste Ævne for at skabe Æventyr, og er godt i Gang med at gøre dem til Virkelighed — naar det har vist sig, at den ene

Tredjedel ikke bliver fuldt saa gode som han havde tænkt sig det og den anden over Forventning, er det, at der paa Turens 3die eller 7de eller 12te Dag viser sig en uventet Chance, som resolut udnyttet bringer ham det Æventyr, der overstraalet selv hans dristigste Forventninger.

I det Øjeblik faar han Belønnin- gen for sin Ihærdighed.

Det var den ene Side af Sagen. Den anden er denne —

Han forudser Faren

og Vanskelighederne

Der er fire Ting jeg plejer at minde Jer om hver Sommer — fire Ting som enhver virkelig Spejder betragter det som en Æressag for ham at der ikke sker. Og det er:

Et Baal maa aldrig kunne blive til en Brand.

En Dreng maa aldrig kunne drukne paa en Spejdertur.

En Lejr maa aldrig være grisset og uordentlig.

Anden Mands Ejendom maa aldrig edelægges.

I ved altfor godt, hvad jeg mener med disse Ting, til der er Grund til at gaa nærmere ind paa dem.

I Aar hvor vi skal leve det meste af vort Lejrliv inde i en stor Skov, vil jeg udelukkende tale om Skoven.

Der er for det første det at bemærke til denne Skov, at det er den eneste Skov i Danmark, hvor der lever vildt Kronvildt. Der bliver vogtet uhyre over Skoven. Den er ikke saadan uden videre tilgængelig. Og netop fordi den henligger i den nære fredede Vildnis-Tilstand, er den saa vidunderlig.

Men det opfordrer til at færdes varsomt i Skoven. Vildtet maa ikke forstyrres.

En anden Ting er, at der naturligvis ikke kan tændes Baal hvorsomhelst, slet ikke i Nærheden af Grøn og Lyng osv., kun paa Steder, hvor der absolut ikke kan opstaa Brandfare, og kun med Anvendelsen af de

sædvanlige Forsigtighedsregler. Heller ikke kan der hugges eller kvistes Træ andre Steder end dem, der bliver Jer anvist. Men alt dette vil I få en nøje Besked om inden den store Øvelse — ligeledes hvor I maa færdes i Skoven og hvor ikke.

Om at fare vild

Folk, der til daglig lever i en stor By har som Regel ikke meget Begreb om at orientere sig, naar de kommer ud i en stor Skov, og en Skovmand plejer for den Sags Skyld ikke at være meget bedre stillet i Byen.

De kan begge fare vild.

For ganske kort Tid siden hørte jeg om en ung Dame fra Byen, der tillod sig den Luksus at fare vild i en Skov, der ikke er større end Kongens Nytorv. Hun gik ind i den med sine 2 Børn ved Haanden, hun lyttede til Fuglesangen og plukkede Violer paa Skovgården, hun gik efter en Sneppe, der bankede paa Træstammen et Stykke inde i Skoven, og da der var gaaet nogen Tid, sagde hendes 5-aarige Datter, som er lidt materielt anlagt: »Skal vi ikke snart hjem til Frokost, Mor«. Damen saa paa Uret. »Næ. er Klokken virkelig blevet saa mange.« Og saa satte de det lange Ben foran — længere ind i Skoven. Da de havde gaaet en halv Time, uden at Skoven hørte op, sagde hendes Søn, der er 7 Aar og i Skolen gaar for at være et Lys — »Det er den Vej, Mor«. Damen tog sin Stanglognet op. Saa paa Vejen og saa paa sin Søn. Og overbevist af hans Sikkerhed — sikker paa at netop han var begavet med den 6te Sans, sagde ogsaa hun: »Ja, det er den Vej« — og saa gik de igen en halv Time.

Men det bliver for langt at følge dem her. — Lad det være nok med at de gik Skoven 6 Gange rundt og 14 Gange paa kryds og tværs, og at de ved Middagstid og just som Mørket var ved at falde paa endelig fandt derhen, hvor de var kommet

fra, hvilket altsammen ikke gik af uden Grædefærdighed og Taarer og gensidige Behrejdelse.

Tilfældet er meget godt, at tage Lære af.

Der staar et eller andet Sted i Jeres Spejderbog, at den simpleste Maade at klare saadan en Situation paa er »at følge sine egne Spor tilbage«. Reglen er god nok — men I er jo ikke lige gode Spørgjægere alle sammen.

Hovedsagen er den, at man ikke taber Hovedet.

I det Øjeblik, man opdager, at man er faret vild, er man virkelig et Sted, hvor der er Anledning til at sætte sig ned paa en Stub og tænke sig lidt om — for derefter at give sig til at *orientere sig* med Hensyn til Verdenshjørnerne og *gaa frem efter en ganske bestemt Plan*.

Det er jo indlysende, at blot man bliver ved med at gaa i *samme Retning*, maa man komme til en Hovedvej eller en Skovudkant eller lignende.

Men Sagen er at gaa *ligeud*. Og er Solen eller Stjernerne ikke fremme og har man ingen Kompas. er det slet ikke saa ligetil. Det kræver mere Øvelse end de fleste af Jer har. (Husk at man selv paa en ret skyet Dag kan finde Solens Plads ved at sætte sit Knivsblad paa Neglen eller Urglasset og dreje Bladet rundt. Det koster altid *lidt* Skygge. Og bryd Jer ikke om Reglen med Mosset paa

Træernes Nordside. Den duer ikke uden man tager 17 andre Forhold med i Betragtning).

Kort sagt, I gør for alle Tilfældes Skyld vel i at tage et lille Kompas med Jer, saa I i skyet Vejr hvert 2det eller 3die Minut kan sikre Jer, at I stadig gaar i samme Retning.

(Og vil I have nogen Glæde af Kompasset, skal I have øvet Jer i at gaa efter det i en Skov.)

Et Kort over Skoven — (om ikke andet det, der findes i sidste Nr. af »Spejdernes Magasin«) vil ogsaa være en god Hjælp.

Hvis I ser paa dette Kort, vil I straks lægge Mærke til, at der fra Nord til Syd gaar 3 Hovedlinier gennem Skoven.

Lindenberg Aa.
Hobro-Aalborg Chausséen.
Jernbanen.

Det gør straks Opgaven betydelig lettere at finde Vej, naar man har erindret sig dette.

Men skulde Tilfældet endelig være, at I efter ihærdige Forsøg paa at finde ud, begynder at blive trætte — *ti selvsagt opgiver I ikke* — er der ingen Grund til at tabe Hovedet for det. I vil da blot søge Jer en passende Lejrplads, tænde Jer en lille Ild, rede et Leje, bygge en lille Vindskærm, indrette Jer det lidt hyggeligt for Natten.

Med andre Ord — I bør altid have hos Jer

En Lejr-Kniv,
En Æske Tændstikker (tørt opbevaret),
En Rugbrødklemme eller lign. (Reservemad).

Om at lade være med det

Naa, det Sagen drejer sig om er naturligvis *ikke* at fare vild.

Og Maaden hvorpaa man undgaar dette er at bruge sine Øjne og lægge Mærke til, hvordan Skoven ser ud, der hvor man kommer frem, tage sig *Landmærker* efterhaanden som man kommer frem, være opmærksom paa den Retning man gaar i og hvor længe man har gaaet, saa man stadig er klar over, hvor i Skoven man befinder sig, — og større er Skoven ikke, end at dette udmærket lader sig gøre.

Nu faar vi se om nogen af Jer kommer paa Vildspor, og om de i saa Fald optræder som Spejdere eller Rekrutter.

Det er ganske *ufarligt* at fare vild i en Skov — og selv om I skulde vandre rundt i den en Dag eller to, gjorde det ikke det mindste.

Det eneste, der er *farligt* er at blive rundtosset og give sig til at fare rundt som en Flue i en Flaske — men det kan I jo lade være med.

Plumbek

UDRUSTNING TIL SOMMERLEJREN

VANDRE TELTE

Skovmandstelt	66,00 Kr.
A-Telt	42,00 og 48,00 —
Trapper Telt	57,80 —
Kanotelt	51,00 og 55,00 —
Presenning Telt	39,50 —
2 Mands Telt	29,50 og 32,00 —

SKOVMANDSLEJRUDSTYR

Kogekar, stort	5,00 Kr.	} 1 Sæt.
— mellem	4,50 —	
Kaffekande	5,50 —	
Stegepande, sammenfoldelig Haandtag	3,00 —	
Skovmandskniv	6,50 —	
Vandspand	5,50 —	

Vandfæde, Økser, Spader, Lygter, Spisebestik, Lejrhuur.

KORPSKONTORET — NØRREGADE 15 — KØBENHAVN K.

HIMMERLAND

PROGRAM — KORPSLEJR-SAMLINGEN

Grevens Fejde

- ²¹/₇. Spioner, Strejfkorps, Efterretningspatruljer træder i Virksomhed.
²²/₇. Hovedstyrkerne paa begge Sider træder i Virksomhed — tidligt om Morgenen.
²³/₇. Fejden vedvarer stadig.
²⁴/₇. Fejden afsluttes tidlig om Morgenen.

Efter nærmere Ordre fra Overledelsen.

Nærmere Ordre fra Partierne.

Korpskonkurrencerne

Der marcheres til Korpslejrpladsen og der gaas uden Ophold over til Konkurrencerne.

- Konkurrence II a—c. Lejrslagning, m. m.
²⁵/₇. — II d. Lejrindretning.
²⁶/₇. — VIII. Spejderidræt.
 — IV. Sange og Raab.
²⁷/₇. — VII. Patr. Vandring.
 — VI. Patr. Forhindringsløb.
²⁸/₇. — IX. Spejderidræt.
 — IV. Sange og Raab.
²⁹/₇. — X. Særlige Konkurrencer.
 — Opvisning.

Desuden Konkurrence I, III og V (Holdning, Lejrliv, Friluftsspil).

Vandringen

- ³⁰/₇. Bælum—Vildmosen—Sellegaarde.
³¹/₇. Sellegaarde—Als.
¹/₈. Als—Havnø—Mariager.
²/₈. Til Disposition. Afslutning.
³/₈. Hjemrejse fra Hobro.

Bemærkninger

Materiel

Troppene medfører som sædvanligt deres eget Lejrmateriel.

Forplejning

Troppene er paa egen Forplejning under Grevens Fejde. Under Korpskonkurrencerne og paa Vandrejren sker Forplejningsudlevering af Naturalier paa Korpsets Foranstaltning efter Rekvisition fra Troppene.

Lejrfornødenheder

Troppene klarer helt sig selv under Grevens Fejde, skaffer sig selv det fornødne, indhenter selv fornødne Tilladelser. Korpsset anviser under Konkurrencerne og paa Vandringen hvor der kan tages Vand og Brændsel. Der vil ikke blive indkøbt Halm. Troppene maa selv indsamle fornødent Liggemateriale.

Lægetjenesten i Lejren

besørges af Læge Chr. Foged og stud. med. Tage Feddersen.

Lejrens Postadresse er

Spejderens Navn, Troppens Navn, c/o Det danske Spejderkorps, Skørping.

Korps-Hovedkvarteret

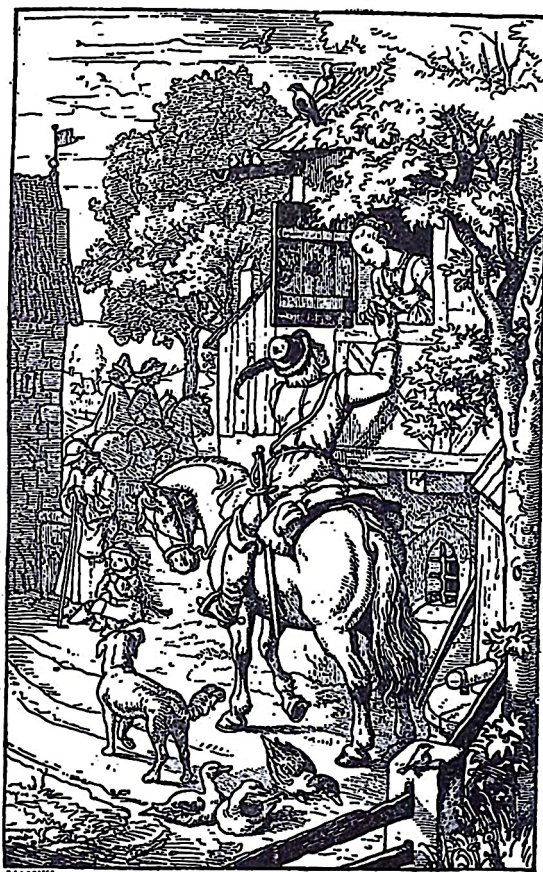
forlægges fra ²¹/₇ til Lejr i Rold Skov.

Lejrbefalinger

Alle nærmere Meddelelser vil efterhaanden blive givet i Lejrbefalinger.

LEJRKOMITEEN.

GAMLE OG NYE SANGE

Wie du weinst, wie du weinst, daß i wandere muß,
 Wie wenn d' Lieb jekt wår vorbei —
 Sind au draus, sind au draus der Mådele viel,
 Lieber Schatz, i bleib dir treu.
 Denk du net, wenn i en andre seh,
 No sei mein Lieb vorbei;
 Sind au draus usw.

Måsig Widwidere

{ Muß i denn, muß i denn zum Stå-dle-le naus,
 Wenn i komm, wenn i komm, wenn i wie - drum komm,
 Stå - dle - le naus und du, mein Schatz, bleibst hier?
 wie - drum komm, fehr i ein, mein Schatz, bei dir. }

Kann ich gleich net all - weil bei dir sein, han i

doch mein Freud an dir; wenn i komm, wenn i
 komm, wenn i wie - drum komm, wie - drum
 komm, fehr i ein, mein Schatz, bei dir.

Übers Jahr, übers Jahr, wenn me Trübele schneidt,
 Stell i hier mi wiedrum ein;
 Bin i dann, bin i dann dein Schätzele noch,
 So soll die Hochzeit sein.
 Übers Jahr, da ist mein Zeit vorbei,
 Da ghör-i mein und dein;
 Bin i dann usw.

NAAR JEG GAAR UD AT SPEJDE —

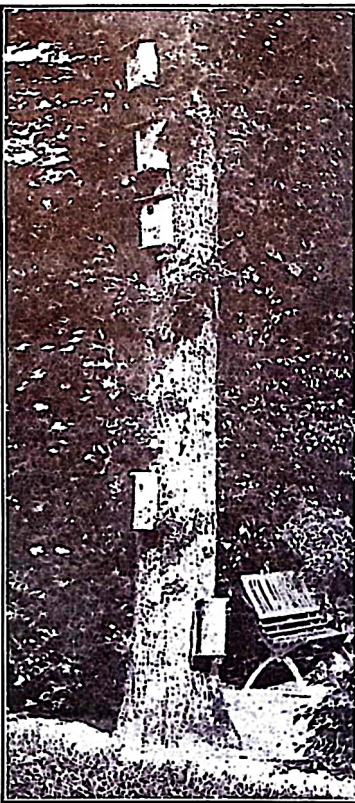
AF OVERLÆGE O. HELMS

En Gang var jeg sammen med nogle ligesindede en Tur ude for at iagttage Fugle. Vi afsøgte et Grankral, men var lidt betænkelige, thi udenfor Krattet stod nogle Dreng og vogtede opmærksomt paa vor Færd; vi frygtede, at de skulde se, hvor vi fandt Rederne, og mulig bag efter tage Æggene, men vor Frygt var overflødig, thi da vi kom ud igen, traadte Drengenes Anfører — han var vel 12 Aar — med streng og bebrejdende Mine henimod os og meddelte, at han og de andre var Medlemmer af Foreningen til Dyrenes Beskyttelse og som saadanne maatte misbillige vor Sogen efter Reder.

Ja, blot alle Dreng var saaledes; men jeg tor nok gaa ud fra, at Spejderne aldrig med deres gode Vilje vilde gore en lille Fugl, dens Rede eller Æg Fortræd, saa at jeg godt kan fortælle dem lidt om, hvordan det gaar til, naar jeg gaar ud paa Spejdertogter efter Fuglereder. Det gælder her som ved al anden Iagttagelse i Naturen at have Øjnene og Ørerne med sig, lægge Mærke til alle Smaating og sluttelig samle alt, hvad man har iagttaget til et Resultat. Der er ofte spurgt mig om, hvordan man bærer sig ad med at finde Fuglereder, og dertil har jeg svaret, at det kan jeg ikke lære nogen; man maa have Øjnene smurt med den rette Salve, ellers gaar det ikke.

Jeg skal blot bemærke, at jeg hverken samler paa Fugle, Æg eller deres Reder, selv om jeg i Aarenes Lob nok har haft adskillige af alle Dele i min Besiddelse; jeg gaar ud for at iagttage Fuglene, glæde mig ved deres Skønhed, deres Sang og alle deres Livsyringer, se paa deres Færd naar de søger Føde, naar de udvælger en Redeplads og bygger deres Bo. Jeg ved meget vel, at der er noget ved de blanke, runde, kulorte Æg, som virker tiltrækkende og frister den Samlerlyst, som ligger hos mange allerede fra de unge Dage. Men Æggenes Udseende lærer os

kun meget lidt, og Fuglen selv kan ikke gore for, hvorledes de bliver. Med Rederne er det helt anderledes; hver Fugleart bygger sin Rede paa bestemte Steder, paa en bestemt

Eg i min Have med Redekasser. I de to øverste bor Størrer, i de to nederste Blaamejser og Skovspurv.

Maade, af bestemte Stoffer. Har man nogen Erfaring i saa Henseende, saa vil man let ved første Øjekast kunne sige, hvilken Fugl en Rede tilhører, selv om man hverken ser Fugl eller Æg. Men indenfor den samme Fugleart kan der alligevel være stor Forskel, og det er netop det morsomme

at iagttage, hvordan hver Fugl faar Lejlighed til at lægge sine Ærner, sine Tilbojelheder og sin Omtanke for Dagen ved Bygning af Reden.

Den nemmeste Maade at finde en Rede paa er at se, naar Fuglen bygger; man skal helst staa tidligt op og gaa alene langsomt omkring i Skoven eller Haven. Følg nu med paa en saadan Tur, og lad os sammen se at finde nogle Reder. Vi ser en Rødhals komme med et Blad i Næbbet, hoppe om paa Jorden eller i Buskene, ængstelig følgende os med Øjnene. Staa nu ganske stille og vær taalmodig! Fuglen holder ikke af at røbe Redepladsen, men endelig kan den ikke modstaa; den flyver ned med Redestoffet. Føjer det til, hvad der var før, og flyver saa bort igen. Oppe i en Kløft mellem Stammen og en Gren paa et Bøgetræ ser man, Bogfinken har travlt; hvor snildt den bærer sig ad! Reden bygges af Mos, fores med Haar og Fjer, beklædes udvendig med graal Lav, saa den ganske ligner Stammen, opad hvilken den sidder; der ved er den godt beskyttet, men saa bygger den undertiden i Graner, og der vilde den graa Farve gore Reden tydelig, hvorfor den her kun bygges af grønt Mos.

Aah, se den stakkels lille Fugl, der fløj ud af Busken foran os! Den er jo syg, den kan kun flagre hen over Jorden; den maa jo være kommen til Skade, og lad os prøve at se, hvad den fejler. Besværligt basker den sig nogle Alen frem over Jorden, og vi følger efter den, men til vor store Forbauselse er den paa en Gang rask og flyver bort; den har kun opnaaet sin Hensigt og lokket os bort fra Reden, som netop var i den Busk, hvor den fløj ud fra. Det var den lille smukke Brunelle, der noget ligner en Spurv. og gaar vi tilbage, finder vi let Reden, bygget af Mos, med grove Pinde udenom; vi kan hverken tage fejl af Reden eller af Æggene, der er smukt lyseblaa.

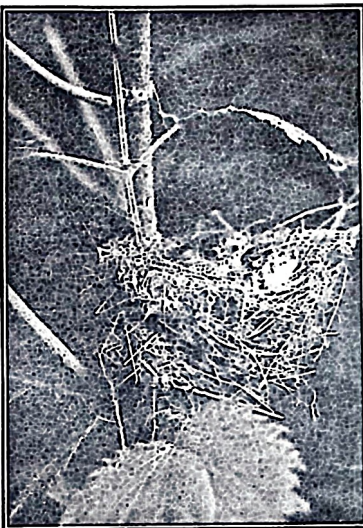
Færdes man hver Dag paa bestem-

te Steder i Skov og Have, har man efterhaanden Billedet i sit Øje af, hvordan hver Busk og hvert Træ ser ud; er der noget afvigende, synes Bladene en Dag at sidde tættere et Sted end ellers, er der kommen en Udvækst paa en Stamme, straks springer det os i Øjnene; vi lægger Mærke til, at der er noget, der er anderledes, end det plejer, og dette noget viser sig ofte at være en Fugle-rede. Et Sted, vi kommer forbi, ser vi, at der i en lav Gran hænger et enkelt Tangblad; vi er et godt Stykke fra Vandet, og det har ikke blåst i den sidste Tid; vi maa da undersøge, hvorledes Tangen kan være kommen herop, og Forklaringen er ikke svær; Solsorten, der bygger sin Rede i Granen, har tabt den, idet den fløj med det hen til Reden.

En Aften gik jeg nede ved Stranden her, hvor der staar en Række vilde Æbletræer; fra en Grenkløft lavt paa et af disse hang der en hvid Bomuldstrevl ud. Hvordan var den kommen der? Jeg var klar over, før jeg gik derhen, at jeg vilde finde den graa Fluesnappers Rede. Den har nemlig den Egenskab, altid i det ydre Lag af Reden at indflette Uldtraad, Sejlgarn, Trevler af al Slags Tøj. Og ganske rigtig, den var i Færd med at bygge sin Rede her, men det var blevet Aften, og den var gaaet til Ro. Næste Formiddag

var Bomuldstrevlen pænt flyttet ind i Reden.

Inde fra et lille Pilekrat, hvor der gror Nælder, Hindbær og Mjødurt

Rede med Unger.

alenhøjt i Bunden, lyder et rislende Væld af Toner; ja, naar Fuglene synger, maa de vel have Rede i Nærheden, det slaar sjældent fejl. De Toner, vi horte, stammede fra Munken og Havesangeren, der byg-

ger lavt i Buske; men se, her er jo Begyndelsen til en Rede, nogle Straa lagt uordnet sammen i en Grankløft. Ja, det har Fuglene gjort, men det er ikke værd, at vi staar og venter paa, at det skal blive en Rede; saadanne »Narrereder« findes altid, hvor Munk og Havesanger bygger, uden at jeg dog kan give nogen tydelig Forklaring paa Grunden; men har vi Narrerederne, saa behøver vi blot at søge lidt omkring, saa finder vi nok de rigtige.

Har man nu faaet Øjet op for Fuglene og fundet nogle af deres Reder, saa melder det Spørgsmaal sig straks: kan vi gøre noget for at faa flere Fugle til at bygge? Det kunde dog være helt fornøjeligt. Ja, det er der heller ikke noget i Vejen for, men det bliver nok for vidtløftigt et Kapitel. Sikkert er der mange, der kender til at sætte Kasser op til Fuglene. Man kan sætte Kasser op til Stære, men ogsaa til mange andre; her i Haven og Parken, hvor jeg hver Dag færdes, har jeg hængt 75 Kasser op, og jeg kommer netop fra en lille Tur, hvor jeg har set til nogle af dem; jeg regner, at over Halvdelen af dem er beboede; jeg sætter dem ganske lavt, med et løst Laag over; allerbedst en Mursten eller anden flad Sten, saa man af og til kan løfte den og kigge ned i Reden til Fuglene.

A F S H E R L O C K H O L M E S D A G B O G

For 3 Aar siden, da jeg var ude for at undersøge Gerningsstedet, hvor en Forbrydelse havde fundet Sted, blev jeg i første Omgang meget skuffet. Der fandtes nemlig intet, der kunde føre paa Spor efter Gerningsmanden. Dog ved en fornyet Undersøgelse, ved at flytte en Del Pakkasser, som jeg formodede Gerningsmanden maatte være kravlet over, fandt jeg en afrevel, ret stor, brun Knap.

I første Øjeblik tænkte jeg ikke, den vilde faa nogen Betydning, men jeg stak den dog i Lommen, idet jeg tænkte, alt maa tages i Betragtning.

Ca. 8—10 Dage senere var jeg til-

stede paa en Markedsplads i den By, hvor jeg gjorde Tjeneste. Der var forsamlet mange mistænkelige, fremmede Personer i Byen i Anledning af Markedet. En Person, der gav sig i Lag med mange forskellige Mennesker, særlig Bondekarlene, som han opfordrede til at spille med sig, tiltrak sig min Opmærksomhed. Jeg ønskede at stifte nærmere Bekendtskab med ham og vide, hvem han var. Medens jeg talte med ham om ligegyldige Ting, opdagede jeg, at han, der var iført en gul Regnfrakke, manglede den næstnederste Knap. De øvrige Knapper var nøjagtig Magen til den Knap, jeg gik med i Lommen, Knappen som jeg

havde fundet paa Gerningsstedet, hvor der havde fundet en Forbrydelse Sted.

Personen blev nu meget interessant, og da han ikke kunde redegøre for, hvor han havde opholdt sig, da den omskrevne Forbrydelse havde fundet Sted, og jeg pludselig viste ham Knappen, gik han til Bekendelse, og det viste sig at være en farlig Forbryder, der længe var søgt efter.

Saa meget gjorde Knappen. Derfor tag selv smaa og ubetydelige Ting i Betragtning. — Brug altid Øjnene godt —!

Det var kun et Eksempel, der er mange andre!

Opdager.

UFFE HIN SPAGE

Et Friluftsspil i Lejren.

Kong Vermund.	Bjarne.	Sakserkongens Bud.
Uffe.	Narren.	— Krigere.
Bjorn.	Sakserkongens Søn.	En Skjald.

1. Billede

(En dansk Bogeskov ved Sommertid.)

Bjorn:

Saa kom jeg atter hjem til Danmarks Rige,
træt af en rastløs Færd paa fremmed Grund;
velkommen hilste mig de danske Vige,

KONG VERMUND

velkommen hilste mig det danske Sund.
Her vugger Vinden Bøgens grønne Grene,
her jubler Lærken over Blomstervang,
her føler man sig aldrig sorgfuld, ene:
hvert Træ, hver Busk er Sol og Fuglesang . . .
Her løb jeg om i Leg paa lette Fødder,
her greb min Drengahaand om Buens Streng,
— jeg kender Bøgens Kviste, Egens Rødder,
hver stensat Siente og hver græsgrøn Eng.
Hvor kukker Gøgen som i Danmarks Skove,
hvor rødmer skønnere vel Skyens Rand,
hvor bryder Brænding og hvor hvisker Vove
saa stolt — saa stille — som ved Danmarks Strand!

Bjarne:

Velkommen!

Bjorn:
Hvo er du?

Bjarne:

En Landsmand
som horte nys en hjemvendts glade Ord!
Ak — gladere er du, som fremmed kommer,
end vi, der daglig Danmarks Land bebor!

Bjorn:

Forklar dig, Landsmand!

Bjarne:

Vel, saa hør da efter!
Sæt dig paa Stenen dér: Jeg kan jo se,
du kommer langvejs fra — saa saml da Kræfter,
imens fortæller jeg om Landets Vel — —
Du kender Vermund — han var sikkert Konge,
da du drog bort fra hjemlig Vig og Vraa;
han staar endnu som Høvding og som Hersker,
kun er hans Haar en Kende mere graa.
Stolt har han styret Folk og Land og Rige,
i Fred har Dansken dyrket hjemlig Jord,
i Fred de Snekker strøg langs Bugt og Vige,
og Lykken blomstrede i Kongens Spor —
Kun eet han ejed' ej — og dette ene
var al hans Attraa, al hans hede Bøn:
midt i sin Rigdom savned' Landets Høvding
— og vi med ham — en kronet Kongesøn.
Da skete det — i Vermunds høje Alder —
hans Dronning fødte ham en vakker Dreng,
vi tændte Glædesblus paa Som'rens Høje —
og Skjalden greb om Harpens gyldne Streng.
Han voksed' op — med sunde, stærke Kræfter —
stor af sin Alder, stærk som Skovens Bjørn,
men aldrig saa man ham i Kamp med Knøse,
og aldrig leged' han som Barn blandt Børn!
Helst sad han mut og tvær i soedet Stue.
snart Rygtet gik, at Kongens Søn var fejd,
thi aldrig spændte han til Kamp sin Bue,
og aldrig tumled' han i kampglad Leg!

Bjorn:

Hvor gammel er han?

Bjarne:

Snart de sytten Vintre!
Hvad hjælper det, at han er stor og stærk?
Langt bedre var det, om hans Kraft var mindre —
blot Modet ægged' ham til Manddomsværk!

Bjorn:

Det skuffer mig at høre slig en Tale!
Hvem ved, hvad skjult bag tavse Miner bor?
Det var jo altid Danskens stolte Ære
at være med blandt dem, der haaber, tror,
at eje Lyssyn, Tro paa Vaarens Kræfter
selv midt i mørkest Mulm og dunklest Nat, —
begynder først den gamle Eg at vakle,
hvem fæster Lid da til det unge Krat?
Hvem ved, hvad Drengen bier paa — og evner,

naar Farens Stund staar Land og Rige nær,
 hvem ved, om Kongesønnen løfter Sværdet,
 naar det først kommer, som er Sværdhug værd!
 Sænk ikke modløs Blikket. Landsmand,
 kun arm og fattig er en Tvivlers Løn!
 Kom — lad os følges ad mod Kongeborgen —
 med egne Øjne vil jeg se vor Konges Søn!
 (ud)

2. Billede
 (Uden for Kongens Borg.)

Narren (synger):
 »Hej — hop — I høje Herrer —
 saa lyt da til min Sang —

jeg synger om en Ungnø,
 jeg mødte paa min Gang!
 Hun var saa skøn og vakker
 paa sine lette Fjed,
 at Solen den stod stille
 og glemte at gaa ned!

Vermund:
 Hold inde Nar med Leg og Skæmt,
 du kan din Gøglen spare,
 det nytter ej med Strengelig,
 naar Landet er i Fare!
 Gem Visen til en anden Gang,
 hult klinger disse Klange —
 en Fjende jages ikke bort
 med Fjant og Narresangel

Narren:
 Ej Herre — vi har Fred og Ro —
 hvem drømmer vel om Fjende?

Vermund:
 Jeg dræber dig, i Fald du ej
 med Sangen holder indel

Narren:
 Nu vel — som Kongen vil — men husk:
 et Ord kun — og jeg kommer —
 Hos mig er Himlen altid blaa,
 og hver en Aarstid Sommer! (ud)

En Kriger (ind):
 Kong Vermund! Sakserkongens Bud
 just gennem Leddet rider —
 bebuder Krig — og fordrer Svar
 endnu før Dagen lider!

Vermund:
 Før Sakserkongens Kriger hid —

Sakserkongens Bud:
 Jeg kommer som min Konges Bud,
 han ved, Kong Vermund ældes,
 det næppe varer mange Aar,
 før Dagene kan tælles.
 Han ved, at gammel Mand er svag
 og veg som Barn og Kvinde —
 et Land og Folk er ilde stedt,
 hvis Høvding gaar i Blinde.
 Døg hvis I ej frivilligt vil
 ham Land og Rige skænke.
 og ikke vil som fredløs fly,
 ej føres bort i Lænke —
 da lad en Mand blandt jere Mænd
 mod én fra vore Lejre
 i Tvekamp gaa — og Danmark skal
 tilfalde den, der sejre!

Vermund:
 Ti — Spottefugl — vel er jeg blind —
 og Haaret graat om Tinding —
 men aldrig sveg jeg Pligtens Bud
 for lav og ussel Vinding —

Og heller gaar jeg selv til Kamp
med svage, blinde Øjne
end sænker Sværdet — ful og fejs —
for Fjendelist og Logne!

Budet:

Min Herre er vist ingen Nar —
han fægter ej med blinde —
betænk jer vel — og giv mig Svar
for Solens Straaler svinde — (vil gaa)

Uffe:

Gaa ikke bort — men hør vort Svar —
rejs hjem og hils jer Herre:
i Danmark er af Taaber faa,
af fejge endnu færre —
I Fald han tror, han true kan,
med tomme Ord os skræmme —
saa gør han Regning uden Vært —
kun Handling kan os tæmme!
Jeg er den danske Konges Søn
— og Uffe man mig nævner —
vel vandt jeg sjældent Ros og Ry,
mig Rygtet lidet levner —
Rejs hjem — og hent jer Konges Søn —
tag med en tapper Kriger —
for Trusel og for Kællingsnak
ej Vikingssonner viger! (Budet gaar)
Saa stumme staar I — Dannemænd —
nu kan I Snakken spare —
Den rette Stridsmand taler først,
naar Freden er i Fare!

Vermund:

Min Søn — kom hid —

Uffe:

Her staar jeg, Far,
din Vogter skal jeg være —
jeg værne vil i ærlig Kamp
dit Ry og Danmarks Ære.

Vermund:

Ak — hvi vil du i Tvekamp gaa —
som aldrig Sværd har draget?

Uffe (til Mændene):

Ræk mig et Sværd — men et, der slaar —
og splintres ej i Slaget. —
(Han faar flere, de splintres alle.)

Vermund:

Ak — Uffe — disse spinkle Spyd
for svage Arme skabtes —
i Fald du brugte dem i Strid
den Tvekamp sikkert tabtes. —
De splintres, naar en Kongesøn
dem griber fast om Fæse —
et bedre Sværd din Kraft er værd —
kom — du skal faa det bedste.
(Den blinde Konge ledes hen til et afmærket Sted.)

Grav opl Grav op i Jorden dér. —
mit gamle Sværd skal findes —
i mange Aar det saa ej Dag
og dog dets Styrke mindes!

(Der graves. »Skræp« drages frem.)

Jeg hæver dig, mit gamle Sværd.
for dig er Fjender segnet,
for dig er mangen Krigerkind
i Kampens Tummel blegnet —
Jeg lofter dig, du gamle Skrejp —
mit dyrebare Smykke —
Kom hid min Søn — tag det i Haand —
— det Sværd betyder Lykke!

3. Billede.

(Efter at Tvekampen, hvor Uffe fælder baade Sakserkongens Søn og dennes Kriger, har fundet Sted, løftes den danske Kongesøn paa Skjolde. En Skjald træder frem.)

Skjalden:

Hil — hil — du danske Kongesøn,
paa Skjolde vi dig bære —
fra Slægt til Slægt dit Navn skal gaa
til din og Danmarks Ære —
Du mindes skal i Stridens Stund,
saa Hjerter til at banke —
hvor Kampen er en Kamp for Ret,
og Vaabnene er blanke!
Ej blot naar stridbar Fjendemagt
mod Landet graadigt glaner —
men og i Kamp mod Nid og Nag,
mod Splid og slette Vaner —
I daglig Dont din Kongedaad
skal lære os, at Retten
et Fristed fandt i Bøgens Land,
hvor Skoven kranse Sletten —
Hil — hil — du danske Kongesøn,
vor Hyldest frem vi bære —
Kom — Danmarks unge — syng med mig
en Sang til Danmarks Ære!

Alle (synger):

Danmark — dit Navn er Sol og Sang —
naar Kornblomster smykker Eng og Vang,
naar Bogen grønnes, og Byggen gror,
og Bolgen blaaner i Vig og Fjord.
Ja — Danmark — vor Mor — hos dig har vi hjemme!
Bølgerne gaar med Brus om Strand
— et blinkende Værn om Danmarks Land —
de bar vor Fortid, de bær' vor Drøm,
de hævder Danmark i Tidens Strøm. —
Det blaanende Hav staar Vagt om vort Virke!
Danmark — en Ungdom rank og ren,
skal værne din Mur mod Fjenders Men
og dyrke trofast den dyre Jord,
som skænker Guld til den, der tror. —
Ja, Danmark — vor Mor — hos dig har vi hjemme!

ET PAR GODE RAAD VED OPFØRELSEN AF SAGASPIL I LEJREN

Instruktørens Arbejde ved Instruksen af en Friluftskomedie er langt vanskeligere end ved en Indendørsforestilling. Der er mange flere Hensyn at tage — det vigtigste er at vælge den rette Plads til Opførelsen af en saadan. Man maa her sørge for, at Scenen kommer til at ligge saadan, at den er flankeret af Træer eller Buske og Baggrunden helst af en Skov. Det gaar ikke an at anbringe Scenen uden Dækning til nogen af Siderne, da Lyden i saa Fald vil have vanskeligt ved at trænge ud til Tilskuerne. Det bedste er, om en Bakke kan danne Baggrunden, da Lyden fra denne slaar tilbage til Publikum.

Man maa frem for alt undgaa, at de spillende har nødig at brøle for at blive hørt, da alle Nuancer vil bortfalde og selve Figuren, der skal fremstilles, vil flyde ud til ingenting.

Det er af stor Betydning, at Instruktøren fra første Færd indprenter de agerende, at der tales tydeligt. Hvert Ord. — hver Stavelse maa komme til sin Ret. Der maa ikke slojfes et eneste Bogstav. Tempoet, i hvilket der tales, maa være langsommere, end hvis der spilledes paa en Indendørscene. Man maa huske, at Rummet er saa meget større, og man har ikke Sufitter eller andet, der kan hjælpe paa Akustikken.

Man maa undgaa den store Gestus — selvfølgelig skal Bevægelserne være større end paa en Inden-

dørscene, men man maa ikke overdrive paa dette Punkt, da det hele da let kan forfalde til Parodi-komedie.

Naar en Person i længere Tid er inde paa Scenen alene, maa han ikke være for urolig. Han skal helst bevæge sig indenfor en snæver Kreds. For Eks. maa Bjørn, hvor han kommer ned fra Bakken, gaa meget langsomt og ende sin Replik helt fremme paa Scenen, paa hvilken Plet han forbliver Resten af Akten.

Dette med Hensyn til selve Instruksen. Man kan af Pap, som man maler i forskellige spragledede Farver, lave de herligste Skjolde, og ligeledes vil man af Pap kunne lave en glimrende Rustning — noget lignende Legetøjsuniformerne, som vil være vel bekendt. Man maa erindre, at Afstanden mellem Publikum og Scene er saa stor, at det ikke kan ses, hvad Kostumerne er lavet af.

(Man maa ikke have mindre Afstand end 12 Meter mellem Publikum og Scene).

Man behøver ikke at sminkes, undtagen naturligvis naar man skal fremstille en Type, hvor det er nødvendigt at forandre sit Fysiognomi.

Det tager sig altid godt ud at ende en Friluftsførestilling med et Fakkeltog, hvis dette kan forenes med Stykkets Karakter.

Torben Brix.

PROFESSOR MONTMORENCY OM SPEJDERBEVÆGELSEN

Efter Indbydelse af Rask-Ørsted Fonden opholdt den bekendte engelske Professor i Retsvidenskab, Dr. Montmorency, sig for nogle Uger siden her i København. Foruden at være en meget dygtig Jurist er Professoren ogsaa en fremragende Pædagog; han er blandt andet Fader til den nye store engelske Skolelov, der allerede er vedtaget af Parlamentet, men hvis Ikrafttræden paa Grund af Krigen blev udsat nogle Aar.

Vi henvendte os til Dr. Montmorency med Anmodning om en Udtalelse om Spejderbevægelsen og modtog følgende lille Artikel.

I was glad to learn before leaving England to come to Denmark that the boy-scouts from Kent, the Garden of England, had had such a good tour in Denmark. In England the scouts are to be seen everywhere to-day and each year there are new troops and each new cub and scout learn to

do one good act, at least, every day. In England to-day there is very little work for boys and girls when they leave school at the age of 14 years and much is being done to give them some training in hand work as well as in character so as to make sure that the school teaching will not be forgotten. The school life is very but as children are not allowed to work for money at all before the age of 12 years and for only two hours a day before the age of 14 they can now take advantage of their school life in every way. But it is easy to forget and so there are many ways in which efforts are made to keep boys and girls (from 14 years to 18 years) busy until they can find paid work. There are clubs there are boys' and girls' brigades

and there are the scout and guide movement. They are alle doing very good work. But the scout and guide movement is all over the world to-day and it is valuable not only to the boys and girls but to the countries to which they belong because scouts of different nations, all anxious to do good deeds all the day long, bring the different nations together. A scout must first be patriotic (a good Danish, or a good English boy) but he must also be thinking how to help the scouts of other nations. That was why I was so glad to know that the scouts of Kent had been in Denmark. We hope to see the scouts of Copenhagen in England soon. This will help to bind two ancient nations together.

J. E. G. de Montmorency.

GREVENS FEJDE

EFTER P. P.

Slaget paa Favrskov Banker

Fra den Række grønklædte Høje, der ere blevne kaldte de fynske Alper, ojnede man mod Vest Lillebælts skinnende Havflade, medens selve Øen som et Landkort laa udbredt for Beskuerens Blik med dens mange Kirker og Klostre, Smaabyer og Herregaarde, Skove, Indsoer og udstrakte Græsgange; en italiensk Himmel syntes i Dag at hvælve sig over det smukke Land, som laa der lig et Billede af Fredens Velsignelser.

Dette var dog ikke saa. Anstrengte man Blikket, opdagede man paa mange Punkter tykke Røgsejler stige op under den klare, blaaende Himmel; det var de rygende Ruiner af nedbrændte Herresæder, hvis Indvaanere vare ihjelslagne eller flygtede.

Hist ude, Nordvest for Favrskov, hævdede sig Støvskeer i Vejret og Solstraalerne brødes paa skinnende Hjelme og Harnisker, paa blanke Sværd og Spyd. Stridshingste vrinskede; Trompeternes Skingren gennemskær Luften, blandt med Pavkers og Kedeltrommers dumpe Lyd. Det var Johan Rantzau, der drog ud til Strid med sin lille Hær, i hvis Rækker befandt sig Ridderskab; paa de mange flagrende Silkebannere saa man nu længst uddøde Slægters berømmelige Navne og Skjoldmærker indvirkede med Guld og Sølv.

Ud af Skoven paa den sydøstlige Side af Favrskov Bierg trængte store Skarer Fodfolk frem, hist og her med en Trop Ryttere i Spidsen, og udbredte sig efterhaanden over hele Slette. Det var Oprørernes talrige, dog i uordentlige Hobe fremvæltende Stridsmagt.

Kun de midterste Afdelinger, hvor de grevelige Soldater gik forrest frem, dannede nogenlunde regelmæssige Rækker, og kun her skinnede blanke Vaaben,

Jernhuer og Kyradser, medens den øvrige Hær væltede afsted i graalige utydelige Masser. Den ensformige, uharmoniske Nidvis, de have istemt, lød i det fjerne vildt og uhyggeligt mod hine høje, skingrende Krigstøner. Til Venstre stræbte nogle store Bønderhobe op ad Bjergets Skraaning, sandsynligvis for at indtage en fast Stilling eller fra Højden at styrte ned over den lavere posterede Fjende. Men det gungrede i Engbunden og i strakt Kariere brusede en Afdeling Ryttere med anlagte Lanser og svungne Sværd frem imod dem. Den lille kongelige Hær udfoldede sig til en Linie; med Lansknægte paa begge Fløje trængte et Hundrede Bøsseskytter frem, lagde Bøsserne an paa de udkastede Gafler og fyrede. De grevelige Bøsseskytter gav ligeledes Ild; Skud i Skud knaldede der hen langs Linien og gennem den ophvirvlende Røg saa man allerede mangan Soldat og kofteklædt Stridsmand falde næsekruet til Jorden eller med hylende Skrig kaste Vaabnene fra sig.

Medens Bøsseskytterne ladede paany, brød de haandfaste Landsknægte frem under udfordrende Raab som for at overdøve deres Modstanderes Spottesang. Angrebet var voldsomt og et blodigt Haandgemæng udviklede sig paa alle Kanter. De ikke mindre kraftfulde og langt talrigere Oprørere stak og hug saa vældigt fra sig med deres rustne Spyd og kølleformede Knipler, at Udfaldet endda syntes saare tvivlsomt og det saa meget mere, som de rigtig nok faa, men fuldkommen jernklædte Ryttere, der anførte Bønderne, fore hid og did, snart ansporende de Modige med opmuntrende Ord, snart kommende de modfaldne til Hjælp med vældige Sværdsdrag. Hele Skuepladsen frembød nu Synet af kæmpende Masser, der bølgede frem og tilbage. blinken-

de Hjelme, Sværd og Spyd, der dukkede op og ned, viftende og hensusende Faner, der snart forsvandt i Trængslen, snart flagrede op igen i Luften; gennem Kampens Bulder knaldede Bøsserne her og hist, snærrede Trompeten, brummede Pavken og Trommen, genlød de faldnes Hyl og de Angribendes Hyl.

Slaget endte med Oprørernes og de greveliges fuldkomne Nederlag. De fangne Bønder, der knælende bad om Naade, bleve skænkede Livet og skikkede hjem, medens Hovedmændene og de tyske Anførere søgte Redning i en ilsom Flugt til Kysten, hvor det lykkedes de fleste at undkomme over til Sjælland eller Smaaøerne.

Faa Dage efter Slaget drog Johan Rantzau med sin lille Hær ind i Odense, hvor hele Befolkningen var kommen i Bevægelse, og hvis Øvrighed i al Hast havde tilberedt en festlig Modtagelse, for at lægge sit og Byens gode Sindelag for Dagen. Vejen, ad hvilken Toget drog frem, var bestrøet med Grønt og alle Kirkeklokker kimedede. Pyntede Borgmænd, Kvinder og Børn stod i Grupper paa Torvet eller vandrede skarevis gennem Gaderne; i mangt et Vindue saa man endog stadselige Riddere og Fruer, der med glade Ansigter saa ud paa den lystige Tummel og vinkede ned til de kongelige Stridsmænd, hvis sejrige Vaaben jo havde friet dem fra det voldsomme Folkeherrædømme.

»Hvo monne dog den saarede Krigsmand være?« sagde den ene Ungmø, i hvem vi gjenkendte Bothilde, og i barnlig Nysgerrighed hævdede hun sig paa Taaen. »Aki! ak! se kun Rytteren hist henne; det er jo Jakob, Drostens Nar.«

»Tys dog! ja vist, jeg ser ham alt,« svarede den anden Ungmø, det var Elsebeth Krabbe, og vendende sig til Matronen, vedblev hun: Hvad Gjetning har I derom, Fru Anna! Forbyde Gud, det skulde være Drostens, der har faaet Ulivssaaar, hvilket vilde

FOTOGRAF EMIL CLAUSEN. FREDERIKSBERGGADE 34.
Elegant Udførelse. Telefon 8050. Rimelige Priser.

være en drøvelig Nyhed for alt Danmarks Land.«

»Taalmodighed, Børnlille! det sømmer sig ikke for os Kvinder at spørge saa frit blandt støjende Godtfolk,« gjenmælede Fru Anna af Mønstrup, mens Uro dog ogsaa malede sig i hendes Aasyn. »Mangt drøveligt Syn som dette, ville vi faa at se, Gud haade og bedre det! Hvor tit de end vende hjem med Sejrr, skal Landets bedste Styrke dog hastigt være brudt, naar først Bønderne fejde mod Adelen.«

Karmen var standset ved Byens store Herberge; men for de mange omstünlende Mennesker kunde man ikke se, hvad der foregik.

»Gud hjælpe os! hvor ser han ud — han skal næppelig rejse sig igen — den kjære Hr. Peter til Urup,« lød mange beklagende Stemmer hist og her.

»Akl hørte I det, Fru Annal det er Hr. Peter Skram til Urup,« udbrød Elsebeth med blegnende Kinder og bevægede sig uvilkaarlig fremad, som om hun vilde ile derover.

»Stille, Barn! vi faa ham tidsnok at se, Gud bedre det!« tyskede Matronen, medens hun dog trippede uroligt bagefter. »Tøv lidt, Barn! jeg agter at skikke Bud, at de skulle bære ham til min Gaard; det sømmer sig nok for hans Moders Legesøster at ombinde hans Vunder,« men Ungmøen gav ikke længere Agt paa hendes Ord; hun skyndte sig hurtigere fremad og trængte snart dristigt gennem Sværmen, der villig gjorde Plads for den dejlige og fornemme Jomfru.

Da Elsebeth naaede Herbergets Port; var denne tæt belejret af nysgerrige Mennesker, der udtømte sig i højrostede Beklagelser over den tapre Hr. Peters elendige Tilstand, og kun med megen Anstrengelse lykkedes det hende at slippe igennem. Stak-aandet ilede hun frem i Stuen og saa sig om, for at opdage et bekjendt eller venligt Ansigt.

»Ej, velbyrdige Frøken! er I der, og hvad leder I saa med for-

styrrede Blikke?« raabte Jakob, som med Hastværk kom farende fra Gaarden, men standsede hel forundret. da han fik Øje paa hende.

»Gud være lovet, at jeg møder dig,« hviskede Elsebeth, idet hun knugede de foldede Hænder op mod Barmen, som om hun vilde dæmpe dens voldsomme Banken. »Hvordan gaar det Hr. Peter Skram? — De siger, han har faaet Ulivssaar.«

»Hejl Hejl vist havde de faaet ham med Turnerspær og Køller, med Knebelspyd og Ridesværd, med Slagsværd og Musketter,« vedblev Narren med en sær Blanding af Daarskab og Bekymring. »Nu lagde de ham ned i Stadsestuen ud til Blomsterhaven; men han gider hverken lugte Gyldenlakker eller Nelliker mer; han ligger som en død Bi udi en Rosse Favn, som en knækket Eg i et Blomsterbed — akl akl udi hvad Lignelse man end siger det, er Sagen den, at han er som død og magtesløs — men vær kun ikke bange endda, velbyrdige Frøken!« tilføjede han med dæmpet Røst; »jeg troer næppelig, den Kæmpe har faaet Ulivssaar for det. Hvorom alting er, løber jeg ellers nu at hente Byens brandske Bader, der skal være velforfaren i sin Kunst.«

Slaget ved Svenstrup.

Det var aarle om Morgenens midt i Oktober Maaned, da de nærmede dem Aalborg. En let Rimfrost dækkede Jorden, Solen var skjult af graa Skyer og en kold Østenvind foer hen over Heden; Egnen rundt om var øde og bar, Stilheden afbrødes kun af Brokfuglens tungsindige Piben og Sneppens Fløjten.

I Spidsen for den lange Rytter-skare, blandt hvis Rækker Skæmt og Latter samt alle kortvillige Samtaler efterhaanden vare forstummede, travede Erik Banner, Holger Rosenkrands og Peter Lykke hen over Lynget. Deres spejdende Blikke fore hidhen og didhen; deres Miner og afbrudte

Spørgsmaal tilkendegave noksom deres Udren over, at alt var saa tyst, samt at ingen Fjende var at se fjern eller nær. Foran dem, til Højre og Venstre, strakte sig en halvt udtørret Mose, saa langt Øjet kunde naa, bekranset med useligt Buskværk og Krat, hvis falmende Grønne endda stak af mod Hedens rødlig eller farveløse Straa.

»Det kommer mig for, der er Ulve udi Mosen her,« sagde Erik Banner.

Ridderne holdt deres Gangere an og stirrede skarpt udover Egnen. En dæmpet Mumlen foer henover Rækkerne, der ligeledes standsede, alt som de stødte an mod deres Formænd; snøftende strakte Hestene Hals, medens Rytterne løftede sig i Sadlen for at se frem.

Derovre mellem Porsebuskene, hvorfra Moselærken flagrede i Vejret, hævdede sig pludselig en Mængde kofteklædte Skikkelser som Muldvarpeskud; flere og flere myldrede frem, hver Græstørv syntes paa en Gang at vorde til Menneske, og hele Egnen blev som ved et Trylleslag levende.

Gennemtrængende Raab lode sig høre og besvaredes fra alle Kanter; Møggreve blev svungne i Luften. Længere derude saa man allerede andre Skarer vælte frem og hurtig udbrede sig til begge Sider; en Fane kom ogsaa til Syne.

»Mig tykkes fast, der er nogle for mange, og de ginge frem paa krigersk Vis,« sagde Holger Rosenkrantz og saa spørgende paa Peter Lykke, som kun nikkede stiltiende hen for sig.

»Bedre at falde med Ære, end fly med Skam, og maaske gaar det endda,« gjenmælede Erik Banner. Sporende sin vældige Gangre fremad og svingende Sværdet mod Øst og Vest tilføjede han med tordnende Røst:

»Frem i Riddersmænd og Svende! Hid og did!«

Det raslede ned ad Rækkerne; de tre hundrede Sværd blinkede i Luften. Adlydende den givne

Befaling delte Rytterne sig i tven- de Skarer og joge til Højre og Venstre op i en Linje. I susende Karriere gik det saa afsted over Mosen.

Men Jordbunden gyngede; det forræderske Gronsvær gav efter; Hestene sank i indtil Bugen og hele Klynger af svært bevæbnede Ryttere styrtede hen over de støn- nende Dyrs Hoveder.

Skalmejer og Horn, Tromme- slag og barske Kommandoord lød derovre. I Løb og under hy- lende Jubel strømmede Bonder- flokkene til; med Køller og Møg- grebe, Buløxer og Spær hug og stak de til som i Blinde paa Men- nesker og Dyr.

Ravende sig i Vejret og sogen- de Fodfæste paa den slibrige Grund, sloge Riddere og Svende drabeligt fra sig, og mangen Kjæppemand sank i Pytten med spaltet Pande. Men Mængden trængte uimodstaaelig paa; der var Ti mod Een, og den ene Fjer- husk forsvandt i Trængslen efter

den anden. Henved et halvt hundrede Ryttere af Bagtroppen arbejdede sig dog ud og naaede kæmpende tilbage til Lynghedens Rand. De øvrige omkom i den gruelige Kamp, der næppe varede i en halv Time. Hr. Holger Rosenkrantz var blandt de faldne.

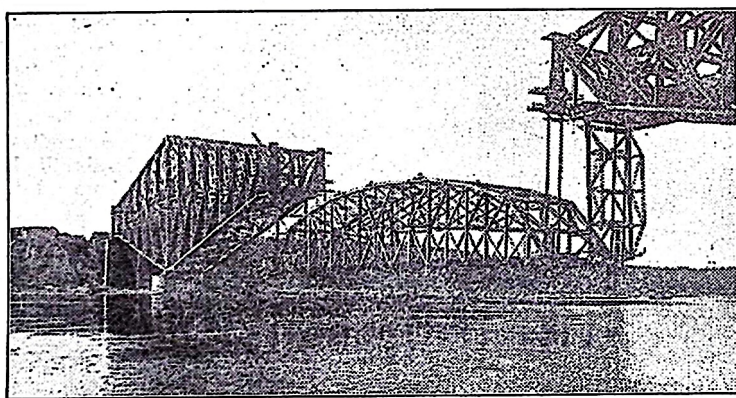
Erik Banner var i Tide sprun- get af Sadlen og hjalp med Kæm- pekraft sin store Ganger at vinde Fodfæste paa en liden Banke. Med sit usædvanlig lange Sværd gjorde han frygtelig lyst blandt Kæppemændene, hvis Spær og Køller ikke synes at gøre synder- lig Buler paa hans tykke Har- nisk. De nærmeste Fjender laa blødende for hans Fod eller vare gledne ud i Mudderet, medens de bagved staaende begyndte med arrige og tvivlsomme Blikke at maale den vældige Ridder. Be- nyttende dette Øjeblik svang han sig atter i Sadlen.

»Vi have daarligt Held med os i Dag,« raabte Peter Lykke, som

med den ene Fod paa Bagen af sin sunkne Hest og den anden paa Skrænten havde værgel sig med Besindighed og rolig Kraft mod Boderne, der fra flere Steder søgte at angribe ham. »Kan I nu tage mig med?«

»Jeg ser, I kjællinges ikke hel- ler med dem, og min Ganger er ingen Helmiss, den bærer nok to,« nikkede Banner og rakte ham Haanden; det gaar nok; men bedst om vi sidde Ryg til Ryg.«

Som sagt, saa gjort, Peter Lyk- ke svang sig op og tog baglænds Sæde, idet han med venstre Haand holdt sig fast ved Sadel- knappen. Det svære Dyr, der følte fire Sporer mellem sine Ribben, stejlede. Efter faa Mi- nutters Kamp naaede Bersærker- ne lykkelig ud af Mosen og tra- vede paa det pustende Dyr hen over Lyngen efter deres i Tide undslupne Staldbrodere.

Quebec-Broen over St. Lawrencefloden i Kanada med Verdens største Brospænd under Opførelse.

Enhver ung Mand, der vil kende sin Tid, bør eje dette store Værk, den bedste Bog for Ungdommen. Intet Værk er saa udviklende og træf- fer netop de unges In- teresser som

»Opfindelsernes Bog«.

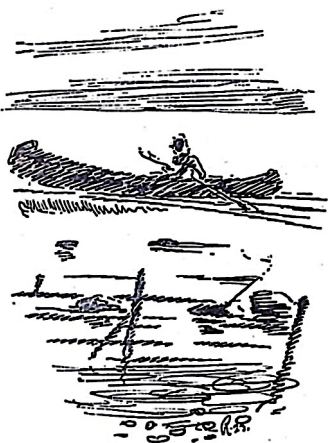
OPFINDELSERNES BOG

En ny udvidet og omarbejdet Udgave udsendes nu. Den redigeres af Helge Holst under Medvirkning af mange Fagmænd og vil omfatte ca. 2500 Sider med ca. 2000 Illustrationer og mange Bilagsbilleder, deriblandt 5 oplukke- lige Modelbilleder. Udkommer i 24 Storhefter à 2 Kr. 75 Øre Forlang det rigt illustrerede Prospekt hos en Boghandler.

GYLDENDALSKE BOGHANDEL

PAA LANGFART I KANO.

AF INGENIØR OVE HOLM

Rekrutten kendes paa, at han ikke er beredt til at møde Vanskelighederne, og paa at han altid tror, at det gaar alligevel.

Derfor fraraades det alle Rekrutter at tage paa Langfart i Kano, hvor Forberedelserne er af største Vigtighed.

Og denne Forberedelse består udelukkende i: at lære at svømme, ti intel er nemlig sikrere, end at man kæntrer.

Man prøver derfor følgende, inden man begiver sig ud:

1) Man sætter sig i Kanoen iført det Tøj, man agter at tage afsted i. Saa vipper man saa meget, at Kanoen vender Bunden i Vejret, kravler ud af den og svømmer med Tøjet paa 200 Meter (det er ikke nok at gøre det sidste, man maa kende Fornemmelsen ved at »vende rundt«, at man ikke skal blive forskrækket, naar det engang sker).

2) Sætter sig i Kanoen som for og »vender rundt«. Kravler ud af Kanoen. Forsøger dernæst at vende den rundt igen og at kravle op i den. Dette sidste gøres ved at kravle op over Kanoens Agterslavn.

Kan man ikke faa Kanoen vendt, kravler man bare op over Agterslaven og rider over tværs paa Midten af Kanoen, til Hjælp kommer.

Naar man kan disse 2 Ting, kan man roligt tage af Sted med sin almindelige Lejrerfaring. Alligevel skal jeg give et Par Smaavink, som vil gøre Livet behageligt.

Kanoen bør være overdækket for og agter med et Rum hvert af de 2 Steder som er vandtæt adskilt fra Midterrummet, hvori man sidder. Disse to Rum bruges til Opbevaring af Baga-

gen. Kogegrejere etc., der bedst kan holde Vand, bør ligge i Forrummet, der vanskeligt holder tæ. Midterrummet bør være helt aabent, men overdækket med et »Laag« til at skyde frem og tilbage. I Regnvejr og modgaende stærk Bølgegang trækkes det over, i Tørvejr er det dejligt at kunne bøje Benene. En Pude til Rygstødet bevarer det gode Humor ogsaa paa Slutningen af Turen.

Pagajen skal være meget stærk (jeg har selv knækket et Par Stykker i haardt Vejr).

Udrustning: Kanoen: En stor Svamp til at ose med. Godt med Lappegrejere og Malerfarve. **Teltet:** Vandtæt Underlag, da Gaardene mange Steder ligger langt fra Kysten. **Proviant og Kogegrejere:** Konserver medbringes som Reserve, da der er langt mellem Kystbyerne. Tændstikker i Massevis og kunstfærdigt beskyttet mod Vand. Kogegrejere som til almindelig Lejr. Lærredsspand til at hente Vand i, da der er langt til Gaardene. **Personligt Udstyr:** Vandtætte Poser til Tøj og Tæppe, et Par Sejldugssko til at gaa i Vandet med. Desuden det sædvanlige Lejrudstyr.

Planlægning af Tur. Aner er bedst at ro paa, men Bredderne er som Regel uopdyrkede og ikke særligt konne. Det er langt smukkere at ro langs Kysten, hvor Strandbredderne er mere vild Natur, men man maa saa regne med, at der er langt ind til Gaardene,

og at man tit kan blive opholdt af daarligt Vejr og sinket af modgaende Strøm. Dog kan man som Regel regne med en gennemsnitlig Dagsrejse af 25 km.

Meget mere er der ikke at bemærke, men jeg vil raade alle, der er i Besiddelse af den nødvendige Svømmefærdighed og er saa lykkelige at kunne skaffe sig en Kano, til blot een Gang at tage i Kano-Lejr, for de vil da hurtigt opdage, at det er en ideel Form for Vandrejse.

Og vi er her i Danmark heldigt stillet med alle vore vidunderlige Kyststrækninger.

Hjemmet

Danmarks
POPULÆRESTE
UGEBLAD

ENHVER SPEJDER

bør til enhver Tid være i Besiddelse af en Eversharp. Særlig den korte Model med Lommeholder, som her er afbildet, egner sig for Spejdere, da hele Pencilen gaar ned i Lommen og derfor vanskelig tabes.

Forlang den ægte

EVERSHARP

Navnet staar paa den.

54 Stkr. Sowjet-Rusland

og Randstater, alle forskellige, interessant historisk Samling, kun Kr 1.64 franco overall. Stort farvetrykt Primærkatalog gratis. Primærkøhuset Hermes, Klosterstræde 18.

København K. Tlf. Bgen 900.

FOTO-ARTIKLER

*Enhver Spejder bør have
et Kamera*

Største Udvalg. Gratis Vejledning

A. LYKKEBERG
Østergade 37. Telf. 10769

Fremkaldelse og Kopiering
bedst og billigst.

Alle

Fotografiske Artikler

Apparater leveres paa Rate-
betaling ifølge nærm. Aftale.

Ditlev Schmoll
29 Frederiksberg Allé 29
Telf. Vester 4491

Hvilken Spejder

*vilde ikke gerne have
Vinger paa Hat og Fod
som*

MERKUR

*og hvilken Spejder
foretrækker ikke*

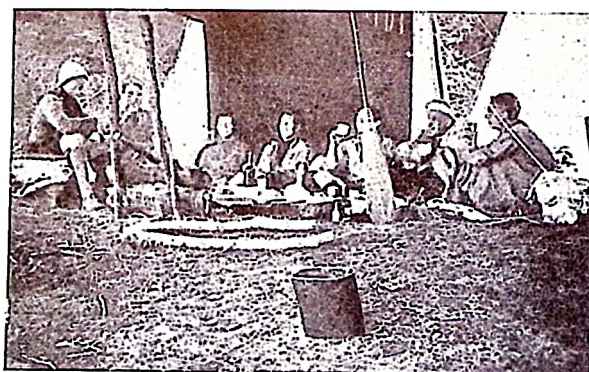
»MERKUR« Foto Papirer
fremfor udenlandske Efterligninger?

Brug Kvaliteterne:

»TONAFIX« selvtonende
»CAPO« Gaslyspapir

Enefabrikanter:

CARL POULSEN & SØNNER
KØBENHAVN—VALBY

SPEJDERNES**Nørrebro fotografiske Magasin**

Nørrebrogade 30 ARTHUR MEYER Telefon. C. 14781

Kodak, Ernemann, Ica og Goerz Kameraer
samt største Udvalg af alle fotografiske Artikler.

Spejdernes Fotohandler

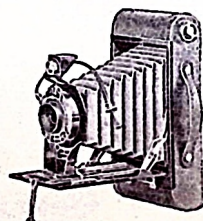
Nørrebrogade 170 Taga 71 y

St. Stefans Fotomagasin

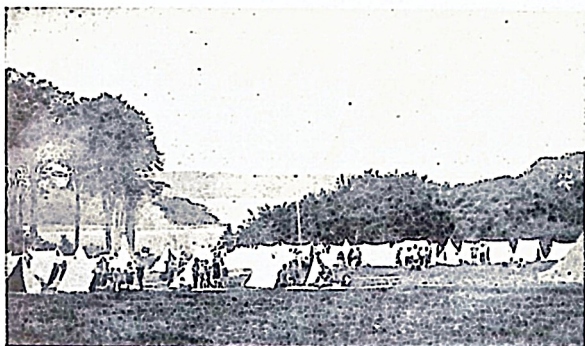
Bedste Varer

Bedste Vejledning

Bedste Garanti

FOTOSIDE

Rammefabriken Slagelsegade 3
Telefon Øbro 413x
*Foto Rammer og Indramning.
Foto Artikler. - Fremkaldelse og Kopi.*

Et Spejderkamera

koster kun 13 Kr.

hos

B. OKHOLM

Fotografisk Specialforretning

Vesterbrogade 61

Telefon Vester 305y

Foto-

Tilbehør og Kamera
i stort Udvalg

Amagers fotograf. Specialforr.
(Max Grothshennig)
Amagerbrogade 15. København.

Fotograferer De?

Lad mig da fremkalde
og kopiere Deres Film
og Plader

K. STORM-PETERSEN
(Fotografisk Specialhdl.)
Nørrevold 64. Tlf. B. 3619

Anvend altid

Agfa

Rullefilm

og

Filmpakker

saa opnaar De de
bedste Resultater

„KLARETI“ FORTÆLL. AF V. BJERREGAARD ILLUSTR. AF POUL SPROGØE

»Tror du, vi klarer den?»

»Selvfølgelig klarer vi den. Kom nu ikke med dumme Spørgsmaal. Vi skal jo klare den!»

»Jamen, de er mindst fyrrer, og vi er kun seks!»

»Saa meget des bedre! Saa er Æren saa meget større, naar vi har klaret den! Men lad os saa komme videre. Vi har vor Ordre og har nu bare at mase paa.»

Og saa masede de paa, de seks Spejdere af gul Patulje.

I Spidsen Knud, Patuljeføreren, og efter ham i forsigtig snigende Gaaesgang hans fem gæve Gutter.

Det kneb med at komme frem gennem det tætte unge Bøgekrat, hvor Brombærrankerne snoede sig fra Gren til Gren og rev og sled i deres Toj og bare Knæ. Men der var ingen Vej udenom, igennem skulde de, thi det ærefulde Hverv, de havde faaet tildelt, skulde gennemføres, om de saa skulde gaa gennem Ilden for det. Det havde de lovet sig selv, og gul Patuljes Dreng svigtede aldrig deres Løfter.

Kolonnen var paa Øvelse i Ørnebo-Skoven — nej, Sludder, i Indien. — Sagde jeg Øvelse? — Det var selvfølgelig ogsaa noget Vaas. Har man hørt om en Kolonne, der var paa Øvelse i Indien? — Nej, en Skare vilde Fakirer havde besluttet at uddypndre Maharadjas rige Rubinminer ved Rangapur, stjele det kostelige Forraad af de funkende Skatte, dræbe Gravere og Vogtere, om det gjordes nødvendigt, og bringe Juvelerne i Sikkerhed til deres befæstede Landsby ved Floden Tagore.

I den tidlige Morgen var de drægt af Sted, fem og tyve Mand stærk, og de havde nærmet sig deres Maal. Planen var lagt i hver Enkelthed, og Overbanditten havde kaldt Knud (— hvorfor har saadan nogle Mennesker ikke nogle reglementerede indiske Navne —) til sig, opladt sin Mund og udtalt følgende:

»Du tager dine Mænd og drager mod Rangapur. Der i Nærheden ligger Rubinminerne. Den nøjagtige Beliggenhed skal I skaffe mig oplyst og give mig Melding derom. Det eneste, jeg ved, er, at Stedet er markeret med fire Signalfag. — Ja, I maa undskyldte mig, men jeg ved desværre ikke, hvad Signalfag hedder paa Indisk!»

Den sidste Bemærkning skyldtes en forsvundet Grimase fra Mons, der, naar der skulde foregaa noget, absolut fordrede, at alting holdtes i Stilen.

»Og saa, forsvind!»

Og de seks forsvandt i Trav gennem Skoven. Undervejs aftalte de, hvordan de vilde gaa frem, og Knud var den rette til at lægge en Slagplan.

Der var ingen af dem, der var bange

af sig. Men alligevel, fyrrer mod seks Gik den?

Lydløst drog Patuljen frem. Det gjaldt om at nærme sig Fjenden uhørt og uset, og hver lille Ting i Terrænet, der kunde finde Anvendelse til Dækning, blev benyttet.

Ørnebo — undskyld. Rangapur — laa helt ude i Skovens Udkant, og Knud havde regnet ud, at en Mand i en af de største Graner paa Djævelbakken sagtens maatte kunne klare Udspejdnngen af Rubinminerne. Og naar alt var i Orden, saa Melding tilbage med et Par Mand og de tiloverblevne frem imod Fjenden. Tænk, om de kunde luske Rubinerne fra Fjenden og ganske roligt forsvinde med dem! —

»Pas nu paal De maa da have Forposter ude, skulde jeg menel — Og det er ogsaa paa Tide, vi begynder at sikre os. Ib, slik du i Forvejen, saa følger vi andre dig i passende Afstand.»

Og Ib sneg sig frem. Med Tegn og underlige Gerninger gjorde han sine Kammerater begribeligt, at Farvandet var frit, og de fulgte ham hurtigt.

De var kommet klar af Underskoven og gik nu frem over den bakkede Skovbund.

Ib havde faaet et lille Forspring og var kommet ud af Syne. Hurtigt vilde de andre følge ham, da han pludselig viste sig igen og med voldsomme Haandbevægelser kommanderede »Dækl! Selv forsvandt han, og hans Kammerater kastede sig til Jorden. Aandeløse stirrede de fremad.

Og et Øjeblik efter dukkede fire af Modpartiets Spejdere op lige foran dem.

»Du, dem naalrer vil Det kan vi sagtens!» hviskede Tom til Knud, og det

kribled i hans Kammerater efter at gaa paa.

»Hold Bolte og vær rolig. Saa længe vi ikke har sendt Melding til vore Stalbrødre om Skatten, har vi kun det at tænke paa og ikke et Slag andet. Men siden kan I maaske faa jeres Lyst styret!»

Og med den Besked maatte Tom lade sig nøje, mens Fjenderne intetanende forsvandt.

Det gik atter fremad mod Djævelbakken, hvis mægtige Graner de skimlede over Trætoppene.

»Jeg tror bandede paa, at de har Poster deroppe!» mente Gunnar.

»Muligt! Men Djævelbakken skal vi bruge, og er der nogen, saa hjælper der ingen Kærmøder. Nu spreder vi os om den, og saa tager vi den lydløst. Der kan vel ikke være flere der, end vi kan klare!»

Ib blev kaldt tilbage. Og med yderste Forsigtighed gik det nu frem mod Bakken, og med en Afstand af en Snes Meter mellem hver begyndte de Opfarten.

Knud var først oppe, og i Skjul bag en Stammes vældige Rodder kiggede han hen over den lille, aabne Plads, der fandtes paa Bakkens Top.

Der sad to Fjender og passiarede, sammen i al Gemytlighed, medens de sommetider saa sig lidt omkring.

Bag de andre Stammer viste Knuds Mænd sig, og et svagt Vibeskrik fik dem til at fare op og gaa paa de to intetanende Vagtposter. Paa et Øjeblik var disse ude af Verden, og uden at hengive sig til al for stor Anger over saaledes at have undlivet to gæve jævnindrende gik Patuljen videre i Teksten.

Mens Gunnar og Hemming som Poster nede ad Bakkens Sider overvandede den omgivende Skov, gik Ib til Vejs.

Som ad en magelig Trappe steg han op i en af de mægtige Graner. Snart var han fri af Skovens Læ, heroppe

suste den friske Vind, og Granens Top svajede i Blæsten.

Men videre opad gik det.

»Hvad Katten vil han saa højt op efter. Han maa da sagtens kunne se den Pjalt Rangapur fra den Højde, mente Mons.

»Det er nu ikke sikkert. Husk paa Granerne og det Stykke Skov, der ligger foran.»

»Gaar han højere, giver Toppen efter.»

»Lad ham passe det. Han plejer nok at kunne klare den!«

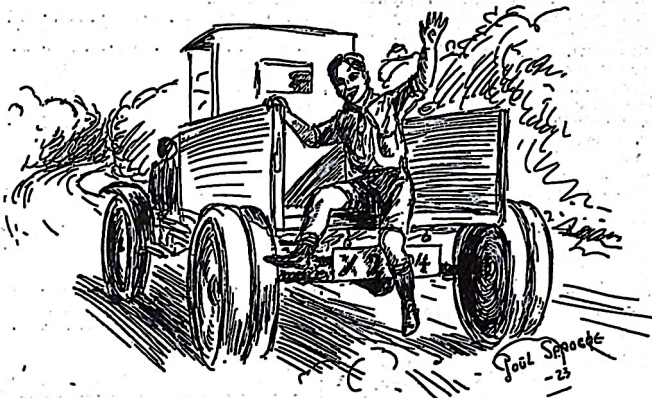
Ib folte sig rigtigt i sit Es. Her var endelig et Hverv med lidt Spænding. Han indtogede med Begærighed den friske Luft og spejdede fremefter mod Ørnebo. Han skimtede nogle Spejdere, der traskede omkring dernede. Og hvad! Var det ikke det ene Signalfag? Han maatte højere endnu for at blive klar over det. Og langsomt og med stor Forsigtighed steg han videre. Jo, der laa Firkanten og Skatten! Men sikken en Smule til at bevogte den; de maatte jo fejle noget!

Han blev afbrudt i sine Betragtninger ved en Knagen under sig, og pludselig mærkede han, at Toppen, han holdt fast i, gav efter. Stammen var knækket lige over det Sted, hvor han stod! Han stirrede ned. Vildt svingende med Armene stod de dernede. Som i et Syn opfaldte han deres Skikkelser og den umaadelige Afstand. I et Nu var han begyndt at stige ned, men for han var naaet et Skridt, knækkede Toppen af, og med den i Favnen styrtede han nedad.

Han greb om Grenene, som Granen strakte ud til Siderne, og hagede sig fast. Men han maatte atter slippe. Videre gled han, fik atter fat og holdt sig fast, og hans ophidsede Sindsstemning gik over i en rolig Beslutsomhed. Kunde det blot lykkes ham at hage sig fast i Sidegrenene og saa ved skiftevis at slippe og gribe fat at dale nedad, saa skulde det nok gaa. Som han hang der, var det umuligt for ham at komme ind til Stammen, og Grenene, de holdt vel nok!

Med Ophydelse af alle sine Kræfter, at Farten nedad ikke skulde tage Magten fra ham, gled han videre. Grenene gav efter for hans Vægt, men førte ham ned paa endnu længere Grene, og Farten blev langsommere og langsommere.

Hans Kammerater dernede paa Jorden havde forferdet set Trætoppen knække, og de havde ventet at se Ib som en livløs Klump falde ned for deres Fødder. Nu lavede de op, og mens Ib dalene nedad, og de opdagede, at det farlige var overstaaet, indsaa de det komiske i den for saa uhyggelige Situation, og da Ib i Glidflugt efter et kort Spring fra de nederste Grene havde i deres Hænder med Grantoppen i Favnen, blev han hilst af en hjertelig Latter.

»Det var godt, det gik saa godt!«

»Ja, puh ha, den var slemt!«

»Du maa jo ogsaa være tosset!«

»Sludder! Jeg skulde have den Besked om Skatten, og den har jeg. Jeg er klar til at fare tilbage.«

»Da vel ikke ad samme Vej?«

»Forsvind du saa hellere. Du tager Hemming med! Lad os faa Belliggenheden, saa gaar vi videre. Vi skal nok sørge for at have Føling med jer.«

Ib var kommet i straalende Humør ovenpaa sin ufrivillige og farefulde Luftsejads, og i Fart gik det nu tilbage til Landsbyen ved Floden Tagore.

Hans fire Kammerater drog derimod videre fremad. De kendte nu Stedets Belliggenhed og vidste, at Skatten kun blev daarligt bevogtet. Nu gjaldt det bare om at være lidt behændige og lidt hurtige til Bens, saa skulde den nok kunne klares.

Uden Forulempninger af nogen Art naaede de Skovbrynet. Vagtposterne, der skulde have alarmeret deres Fremrykning, var jo uskadeliggjorte.

»Naan, saa til Værket. Er I saa parate til at ofre jer for det fælles Bedste, Tom og Gunnar!«

»Det kan du tro, vi er. Men vi skal ellers ingen Oftring have her. Vi kommer nok levende tilbage. Ukrudt forgaar jo ikke saa let.«

»Saa skal vi bare lidt over ad den anden Kant til, og naar jeg saa giver Signalet, maser I frem.«

Knud og Mons trak sig lidt tilbage i Skoven og drog derpaa forsigtigt frem i en Bue om Rubinminerne.

Der var kun faa Mand af Bevogtningsmandskabet tilbage, og de anede ingen Fare. Det saa ud til, at de stode paa, at Hovedstyrken, der vel var ude efter de berygtede Røvere, nok skulde klare hele Affæren.

Pludselig lod Knuds svage Vibeskrig, og næsten i samme Øjeblik maste Tom og Gunnar ud af Skoven og stak i Lob lige mod Vagtmanskabet. I en Fart

vaagnede dette op til Daad og gik imod de formastelige, der vovede at trænge ind paa deres Omraade, og paa et Øjeblik var de to Røvere omringet af ti hylende Fakirer.

Tom og Gunnar havde stillet sig med Ryggen mod hinanden og havde beredt sig paa et drabeligt Slag. Men for Kampen ret begyndte, lod der et Raab, og hele Klumpen stak pludselig i Rend og lod de to i Stikken.

En af Fakirerne havde opdaget Knud, der med Lynets Fart var sprunget frem, havde erobret Sækken med Rubinerne og allerede var paa Tilbage-toget. Og nu begyndte en vild Forfølgelse.

Knud forrest med den lille Sæk i Haanden, og ti Fakirer efter ham. Han havde faaet et kort Forspring, men ved Skovbrynet snublede han pludselig og var ved at falde, og for han atter var rigtig paa Benene, havde hans Modstandere vundet et Stykke ind paa ham. Og i hurtig Lob gik det gennem Skoven.

Mere og mere vandt Forfølgerne ind paa ham, og endelig lykkedes det en af de forreste at gribe fat i ham. De var naaet ud til Hovedlandevejen gennem Skoven, og i Graften væltede de to omkring. Øjeblikkelig laa de andre i Klump over dem og en iherdig Ransagning begyndte, indtil en af dem pludselig udbød:

»Han har dem ikke!«

Og vist var det, Rubinerne var væk! »Men hvor er de saa? Ud med Sprøget! Men Knud tav og smilte blot. Alt var jo klart!

»Han maa da have dem. Jeg saa det jo selv. Lad os undersøge ham en Gang igen.«

Og atter faldt de over ham.

En Automobils Tuden skar pludselig gennem Kampens Tummel, og et Øjeblik efter svingede en Lastbil, der vel havde været ude ved en af Skovpavillonerne.

nerne med Varer, omkring Vejrhjørnet og kom kørende imod de kæmpende.

Knud arbejdede med vild Energi for at slippe fri, og endelig lykkedes det ham at frigøre sig. Med et Spring stod han paa Vejen i det Øjeblik, Bilen passerede, og med et Sæt entrede han op i den med Tabet af den ene Slove, der var revet af ham i Kumpens Hede.

De andre fo'r efter, men Bilen havde efter det langsomme Sving allertid sat Farten op, og Knud forsvandt med drillende Raab til de tilbageblevne.

Lidt efter sad han hos Chaufføren og bad denne om Undskyldning for sin Paatrængenhed, men da Manden fik Historien om Skatten fortalt, blev alt Knud forladt.

Knud suste lige til Landsbyen ved Floden Tagore. Der sagde han Farvel til den velvillige Chauffør og fandt sine Kammerater. Skatten var erobret og bragt i Sikkerhed. Øvelsen var slut, og Røernes Hovedstyrke havde haft et let Hverv.

Og Mons lo.

»Ja, og saa at tænke sig, at han smed Rubinerne lige i Hovedet paa mig, da han lod, som han veltede ved Skovbrynet. Er det ikke forfærdeligt? Og de andre, de slasede bare forbi mig. — Men jeg misunder dem alligevel, at de saadan fik set ham flygte paa Maharadjaens Yndlingsselefant!«

MACKINTOSH'S TOFFEE DE LUXE

(LUKSUS CAMEL)

er uundværlig under Lejrliv og
paa Marchture — Spørg Britiske
Spejdere — Fanes i Konfekturfors.

En gros hos:

THORVALD JENSEN

STORMGADE 35 — TELF. BYEN 7120

FOTOGRAF JOHANNES HAUERSLEV

FÆLLEDVEJ 9

TELEFON 3709

ATELIER FOR PORTRÆT OG GRUPPEFOTOGRAFERING I ALLE STØRRELSE

HVERDAGE 9—6

SØNDAGE 10—4

N. F. JOHANSEN A/S

FARVERGADE 4

KØBENHAVN B.

TELF. BYEN 7347

Specialforretning i Radioapparater

Færdige Apparater og alle løse Dele for Selvbyggere

Katalog sendes 15 Øre + Porto.

Nehms Handels- & Sprogkursus

Amagervej 31, 2

Telf. Byen 4090

Kontorskrift, Regning, enk., dobb. og Kolonnebogholderi, dansk, tysk, engelsk.
fransk, Handelskorrespondance, Stenografi, Maskinskrivning.

Aabent 10 Fm. — 9 Aften, Lørdag til Kl. 2 — Program sendes portofrit.

Spejd altid efter

Mærket Tra Ben i Ringen,
naar De køber Sæbe!
Dette morsomme lille
Mærke er Garantien for,
at De faar den ægte

**Worning & Petersens
Xeroformsæbe.**

Over alt — overalt!

TELTE vandtæt imprægneret Teltduk

amerik. Armyduck

J. NIELSEN, Nørrebro. 52, Tlf. 6631

Til Tændernes Morgenparade
Børstes der med
Colgate Tandpasta

ven Ferie ved at lade være med at spise et Par Maaltider. Man maa drikke Vand og holde sig til simple og lette Retter, indtil Maven er normal igen:

Spis ikke for meget.

Spis ikke imellem Maaltiderne.

Drik slet ikke eller meget lidt til Maaltiderne.

Spis ikke umoden Frugt.

Spis ikke Krydderier, Agurker, Konditorkager og Is.

Vil man helt undgaa Mavesygdomme, lev da saa simpelt og enkelt som muligt.

Syn og Horelse

er vigtige Sanser. Øjnene er direkte forbundne med Hjærnen ved Synsnerven.

For at bevare et godt Syn fordres der en fornuftig Pleje.

Skaf altid godt Lys, naar du skal læse.

Flimren af Lys irriterer Øjet.

Læs ikke i Tog eller Sporovgn.

Er Synet svagt, overlad da aldrig en Urmager at afgøre, hvilke Brillen der passer, men søg Læge.

Øret

er et meget indviklet og ømfindeligt Organ med en Mængde Nervefæder til Hjærnen.

Voks i Øret volder tit Besvær.

Øret bør udsprøjtes meget forsigtigt med varmt Vand.

Stik aldrig Naale eller andre Redskaber i Øret. Voldsom Pudsning af Næsen kan forvolde Sprængning af Trommehinden.

Et fremmed Legeme i Øret maa aldrig forsøges fjernet af uøvede Personer ved Hjælp af Instrumenter, da Trommehinden let kan beskadiges (gennembores) ved en lidt klodset Bevægelse.

Lad Lægen træde til.

Næsen

er Aandedrætsorganet og bør altid benyttes som saadant.

Det er en Fejl at aande gennem Munden Nat eller Dag. Er man i Vane med at aande gennem Munden, maa man straks vænne sig af dermed. Luften bør passere Næsen, bl. a. ogsaa for at blive lidt opvarmet, inden den kommer i Berøring med det fine Væv i Lungerne.

Nej, da der kun forlanges et relativt ringe Antal Exemplarer, maa der være lidt System i det.

Dokumenter først og fremmest, at I kender vore danske Skovtræer, vore almindelige Kornsorter og Græsser. Alt for mange Drengene viser en beklagelig Ukendskab til disse Planter, de dog saa godt som daglig har for Øje. — Dernæst kunde jeg tænke mig i Herbariet et Udvalg af de Planter, der paa anden Maade spiller en Rolle, f. Eks. Kamille, Bulmeurt, Ligebble, Arnika, Malurt o. s. v. Endvidere Repræsentanter for de almindeligste Blomsterfamilier. Læbe-, Maske-, Ærte-, Kurvblomster og lignende.

Gør jer saa til Regel selv at bestemme Planterne efter en eller anden Flora. I vil hurtigt faa Færdighed deri, og har I først paa den Maade arbejdet med dem, glemmer I dem ikke; thi det er jo Meningen, at I virkeligt skal kunne kende enhver af de Planter, I har samlet. Botanikermærket er et smukt Mærke at tage, og jeg er overbevist om, at enhver Spejder, der bærer det med Rette, har et aabent Øje for og Kærlighed til den danske Natur.

Selvfolgelig vil det ikke her være paa sin Plads at komme nærmere ind paa Botaniken i det store og hele, dertil er Stoffet for omfattende, og desuden vil enhver Spejder let kunne skaffe sig den fornødne Vejledning gennem den Mængde baaede dyre og billige Værker, der behandler dette Emne. Et enkelt kan anbefales for sin Prisbillighed: Jakob E. Lange: »Vilde Planter i Have, paa Mark og Eng i 24 farvelrykte Tavler«, det er udkommet hos Frimodt og koster 1 Kr. 25.

R. Esbak,

cand. pharm. Chef for Silkeborgkolonnen.

Sundhedsmand.

Spejderen skal:

1. vide, hvorledes man holder Hjerte, Lunger, Hud, Trænder, Fodder og Mave samt Sanseorganerne (Øjne, Ører og Næse) i Orden.

Forstaa Vigtigheden af det. Vide hvilke Farer, der særlig truer disse Organer.

2. Kende de almindelige Sundhedsregler med Hensyn til Spisning, Drikning, Aandedræt, Sovn, Renlighed, Motion. Have holdt sig rask (d. v. s. ikke

*

forsømt sit Arbejde) i det mindste i 12 Maaneder ved at iagttage disse Regler.

3. Kende de Farer, der truer en Dreng ved Brug af Tobak, af Alkohol, ved Onani. Kende Faren for Overtræning og for ensidig Udvikling ved kun at holde sig til en Form for Motion.
4. Kunne træne en Patrulje op i et Sæt Øvelser, der er egnede til at udvikle alle Dele af Legemet — og kunne forklare Indvirkningen af de enkelte Øvelser.

Hjertet,

som er Centret i Blodomløbet, bestaar af en tyk Muskelsæk med stærke Vægge, som er forsynet med Aabninger, hvorigennem Blodet kan strømme ind og ud. Hjertet er saa sejt og stærkt, at det burde kunne gøre Tjeneste i 100 Aar eller mere.

Legemligt Arbejde og Motion af enhver Slags, Marchture, Cykling, Løb og Gymnastik styrker Hjertet og gør det kraftigere.

Ved Sportskonkurrencer af enhver Art skal man aldrig — selv om man i Øjeblikket føler sig i Stand til at yde det utrolige — give sig til — utrænnet — at deltage sammen med trænede Sportsmænd, thi Faren for Hjertets Sundhed ligger for en stor Del i overdrevne Anstrengelser. Vær maadeholden i alle Spil og Lege, men forsøg ikke daglig Træning eller Bevægelse, hvis du ønsker at bevare dit Hjerte sundt.

Stadig og overdreven Brug af Alkohol og Tobak kan føre til sygelige Forandringer i Hjærtevævet.

Lungerne.

Hver Lunge bestaar af mange Millioner Luftceller. Her i disse Celler foregaar Ombytningen af Ilt og Kulsyregas (Ind- og Udaanding). For at vedligeholde Sundheden er det absolut nødvendigt at have rigelig Ilttilførsel: Vinduene i Soveværelset bør staa aabne Nat og Dag for at lade den rene Luft strømme ind og samtidig skaffe Udgang for den fordærvede brugte Luft, der kommer fra Lungerne.

Man skal undgaa pludselig og hurtig Afkøling af Kroppen, naar man er varm efter Anstrengelse.

Huden

er den ydre Beklædning af Legemet og et af Legemets vigtigste Udtømningsorganer, idet Fjernelse af Vand, Kulsyre og overflødig Varme foregaar gennem Huden.

Brug blødt (eller kogt) Vand og mild Sæbe til at rense Huden med og sørg for at tørre grundigt med Haandklæde.

Sprækker Huden alligevel i Foraarsblæst, er Glycerin eller cold cream, efter Vask, det bedste.

Fødderne.

Ligtorne faar man af for smaat Fodtøj, som ved sit Tryk skaber en lokal Hærdning af Huden, og da mange Mennesker ofte glemmer at holde Fødderne i Orden (er det fordi de ligger gemt og skjult i de Futteraler, vi kalder Støvler??) faar Ligtornen tit Fred og Ro til at udvikle sig til en smertefuld Lidelse. Behageligheden ved at holde Fødderne i Orden opvejer fuldt ud Ulejligheden.

Fremkommer en Ligtorn, maa den oplødes i varmt Vand og afskrabes, men bedst er det at forebygge ved at bruge Fodtøj, der passer.

Fodsved er en Urenlighedssygdom og kan kun helbredes ved gennemført Renlighed.

Hold Fødderne i Orden ved at holde dem rene.

Paa lange Marchture er det godt at have lidt Pudder (Kartoffelmel eller lign.) til at drysse i Strømperne.

Tænderne.

Gode Tænder er en Nødvendighed for et godt Helbred og et godt Udseende.

Tænderne skål holdes rene ved Brug af Tandbørste mindst Morgen og Aften. Husk at bruge Børsten baade paa Inderside og Yderside af Tænderne. Børstningen maa være saa grundig, at alle Efterladenskaber fra Spisning fjernes. Revet Kridt kan af og til bruges til at polere Tænderne med.

Lad Tænderne efterse af en Tandlæge mindst een Gang aarlig.

Maven.

Et fuldstændigt sundt Menneske mærker ikke, at han har en Mave, undtagen naar den fortæller ham, at han trænger til Føde. Naar Føden ankommer til Maven, bør den være godt tygget. Undladelse heraf er nemlig den hyppigste Aarsag til slet Fordøjelse og andre Mavesygdomme.

Mange Mennesker tænker kun paa at spise, »hyad der smager godt«, selv om de Ting, der spises, er skadelige for Maven.

Faar man Mavepine, maa man allerhelst give Ma-

Dansk og udenlandsk Litteratur

Hurtigste Forskrivning. Subskriptioner modtages.

P. HAASE & SØNS BOGHANDEL

(th. Lehmann & Stage)

Løvstræde 8 (overfor Postgaarden). Tlf. 5130 - 5178

Konto kan aabnes efter nærmere Aftale.

NEFA — den ideelle, elektriske
Cyklelygte.

NEFA — den praktiske Lygte for
praktiske Folk.

NEFA — Lygten for Scouts.

A/s NEFA

Fuglebakkevej 90, L. — Tlf. Taga 1898.

Spejdere, som selv vil fremstille Deres Radio-
apparater, kan ikke und-
være den lige udkomne Bog:

Radio Telegrafi og Telefoni

med Vejledning til Apparaters Fremstilling

I England solgt i 100,000 Eksempl. Pris 3 Kr.

Faas hos enhver Boghandler.

ANDR. FRED. HØST & SØNS FORLAG

CIDA

CIDA

Enhver Spejder

bør forlange

CIDA

Sportschokolade

Uundværligt ved Lejrbaalet.

Nødvendigt paa Marchture.

Opbevar Omslaget, da dette er meget
værdifuldt ifølge nedenstaaende

Præmielliste:

For 50 Omslag

- 1 selvoprullende Baandmanl
- 1 Cigaretter
- 1 Alpaca Collier

For 100 Omslag

- 1 Silpsnaal
- 1 Klædesborste
- 1 Par Solvorenlokker
- 1 Cigaret-Etui
- 1 Mundharmonika

For 500 Omslag

- 1 Drengs Uhr
- 1 Pige Uhr
- 1 Solv Rosenkrans

For 250 Omslag

- 1 Fodholdblære Nr. 5
- 1 Solv Collier
- 1 Dame-Taske (Gummi)
- 1 Mappe med 10 Billeder af holl. Meisre
- 1 Klædesborste i Etui
- 1 Thermoflaske

For 1000 Omslag

- 1 Cita Fodhold Nr. 5
- Engelsk Fabrikat
- 1 Solv Herre Uhr
- 1 Solv Dame Uhr

Eneforhandling

for Danmark:

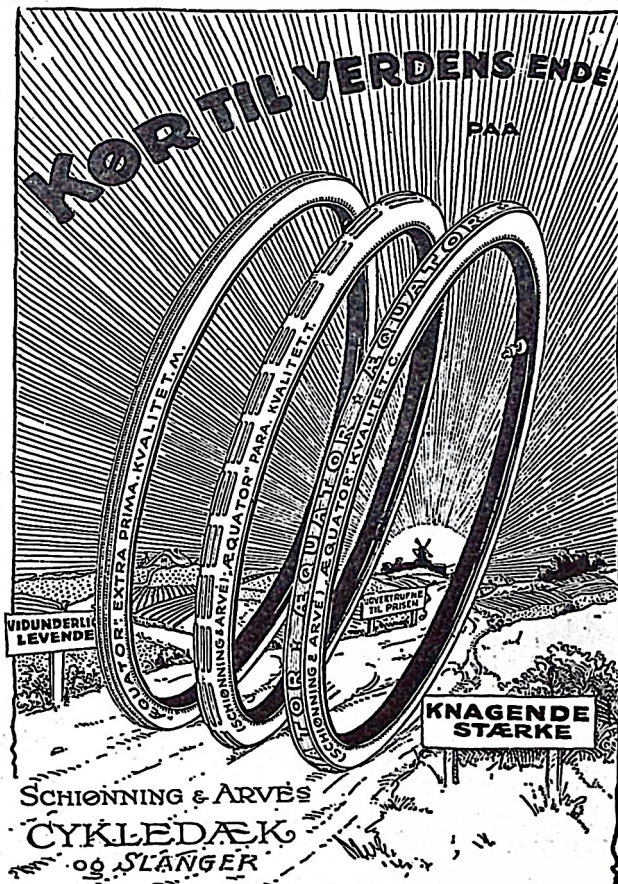
Stender Pedersen.

Indenbyes Ekspedition:
Walkendorffsgade 22,
Byen 4908 og 5601 vega.

Kontor og udenbyes Ekspedition:
Vodroffsvej 26.
Telefon Centr. 6055.

CIDA

CIDA

Original engelsk Spejder-Udrustning

Aluminiums Tallerken 1,50.
Aluminiums Krus.
Automobilhjul 0,35, 0,50, 1,00, 1,50,
2,00, 2,50, 3,00, 3,50.
Autocykler 6,00, 7,00, 9,00.
" med Gummihjul 7,50, 10,00,
12,00 og 13,00.
Automobilhorn 2,50, 4,00, 4,50, 5,00, 6,00.
Benklæder, blå, uldne, 6,00, 8,00, 10,00,
12,00, 14,00.
" blå Lærreds 6,00, 7,00.
" Kakhi, uldne 10,00, 12,00,
14,00, 16,00.
Bluser, Kakhi 10,00, 12,00, 14,00, 15,00,
16,00.
" Kakhi, uldne 12,00, 14,00, 16,00,
18,00, 20,00.
" Blå, uldne, 12,00, 14,00, 16,00,
18,00, 20,00.
" Grønne, uldne 12,00, 14,00, 16,00,
18,00, 20,00.
" Blå Lærreds til Piger 13,00, 14,00,
15,00, 16,00.
" Blå, uldne til Piger 14,00, 15,00,
16,00, 17,00.
Balter, mørke 2,50—3,50, lyse 3,00.
Brudekæder (Aluminium) 3,00.
Boksehandsker pr. Par 8,00, 10,00, 14,00,
16,00, 18,00.
Bocce-Spil 5,00, 7,00, 8,00 o. s. v.
Bøger. Forskellige engelske 0,50, 0,75.
Spejdersport, Svend V. Knudsen, 3,00.
Spejderbogen, C. Lembeke, 3,75.
Standlejer og Vandrelæjer 1,00.
Ved Lejrbaalet 2,25.
Vandreliv, Friluftsliv, Lejrliv 3,25.
Engelsk Sangbog 2,00.
Engelsk Lommebog 0,75.
Cykle-Klokke 1,00—1,50.
Croquet-Spil 5,00, 6,50, 8,00, 8,50, 10,00,
12,00 o. s. v. (Otte Buer 1,00
—2,00 pr. Sæt).
Dolk med Skede 1,75, 3,00, 4,00, 7,00,
10,00.
Drikkebæger (Aluminium) 0,50, 0,75, 1,00,
1,50, 2,00.
Drikkebæger og Citronpresser (Aluminium)
3,00.
Drager Roloplan, amerikanske, trekantede.
Vindstær med Sejl garn.
Emaille Krus 1,00.
Emaille Tallerkener, flade og dybe, 1,50.
Fangsnore, kakhi, hvide og grønne, 0,25,
0,50.
Feltflasker 3,00, 4,00.
" Med Glasflasker 2,00, 2,50, 4,00,
5,00.
" Aluminium 5,00, 6,00, 8,00.
Førerhatte 11,50.
Førerhænder 9,50. Med Rem over Skulde-
ren 8,00.
Feltstuer, Kakhi 3,50.
Flejter, mørke 1,25, 1,00.
" Nikkel 1,00, 1,50, 2,50.
Flag paa Stang 0,75, 1,00, 1,50, 2,00 o. s. v.
Flyvemaskiner (engl.) 10,00, 11,00, 12,00.
Fodboldstøvler, engelske, alle Størrelser
15,00, 18,00.

Fodbolds med prima Gummiblære
5,00, 7,00, 9,00, 11,00, 14,00.

Nr. 1, 2, 3, 4, 5.
Kampbold Nr. 5 »Sport» 15,00.
" Nr. 5 »Goal» 14,00.
Bænkstol 3,50, 5,00, 6,00, 8,00, 10,00.
Knæbind pr. Par 6,00.
Nipler 0,35, 0,50.
Snorenaale 0,35.
Baldaabner 0,35.
Snorer, Læder 0,35.
Gummi Blæser 1,50, 2,00, 2,50, 3,00, 3,50.
Galla Sløjfe 0,35, 0,50.
Gummi-Bold til Vand-Polo.
Gynger 500, 6,00, 8,00 o. s. v.
Hatte 6,00. Med Læderrem og Kant 6,50.
Halstørklæder, forsk. Farver 1,75.
Huer, hvide til Sejlsport 2,50. Hvide ame-
rikanske 2,50. Hvide Lejrhuer 2,50.
Instruktionsbøger 0,50, 0,75, 1,00, 2,25,
3,00, 3,25.
Kænguru Stylten »Pogo» 6,00, 6,50, 7,00,
" med Metal 11,00, 11,50,
12,00.
Knive 3,00, 4,00. Med 6 Redskaber 2,00.
Knivske 1,50.
Kompass 0,50, 0,75, 1,00, 1,50, 2,00, 2,50,
3,00, 3,50.
" Selvlæsende 3,50, 4,50.
Kogekar 4,00, 4,50, 6,00, 8,00.
Kogekar til Kompagni.
Kogekar (Aluminium) med Spritlampe 4,50,
5,00, 8,00.
Knapper, brune 0,05 pr. Stk.
" Nikkel 0,15, 0,25 pr. Stk.
" Messing 0,15, 0,25 pr. Stk.
Kvast til Signalhorn 1,00.
Lommeknive 0,50, 1,00, 1,50, 2,00 o. s. v.

Keglespil 1,25, 1,50, 2,00, 2,50, 3,00, 3,50,
5,00 o. s. v.
Løbehjul 7,50, 8,00, 10,00, 12,00, 13,00.
Lejr Grammofon 25,00.
Luftbuss til Fils og Hagl.
Madkasser 1,00.
Morselygter 25,00, 30,00.
Mundharper 0,35, 0,50, 0,75, 1,00, 1,25,
1,50, 2,00, 2,50, 3,00, 5,00.
Motormaske 2,00.
Massive engelske »Sorbo» Bolde 1,00, 2,00.
Patruljeflag med Dyr 2,00.
Punge 2,00.
Propper til Feltflasker 0,50.
Remme til Feltflasker 1,00, 1,50, 2,00.
" til Hatte 1,00.
Rygsekke 2,00, 2,50, 3,00, 3,50, 4,00, 4,50,
6,00, 6,50, 8,00, 10,00.
Rygsek (foret) 8,00, 10,00.
Ringe (Skind og Træ) 6,00, 8,00, 10,00
o. s. v.
Rulleskojter 6,00, 8,50, 10,00.
Rulleskojter, amerikanske, 10,00, 15,00.
Rulleskojter med Kuglelejer 15,00.
Rulleskojter med Kuglelejer, amerikanske
15,00.
Radio (engelsk) Modtager-Apparat.
Luft-Antenna.
Signalflag 0,75, 2,50, 3,00.
Signalhorn (Messing) 4,00, 5,00, 5,50, 6,00,
7,00, 8,00, 10,00.
Signalhorn-Bugle (Kobber) 40,00.
Signallygte med rødt, hvidt og grønt Lys
3,50.
Skyttegravslamper 3,50.
Skyttegravslamper »Parlux» 6,00.
Skuldarsløjfer 0,25, 0,35.
Solbriller 1,50, 2,00, 2,50, 3,00.
Skridttæller 7,00.
Spisebestik 1,00, 1,50, 2,00, 2,50, 3,00,
4,00.
Sporjern pr. Par 6,00.
Spejl i Etui 0,50.
Strømper 5,00, 6,00, 7,00, 7,50.
Svættekasser 4,00, 5,00, 8,00, 10,00, 20,00.
Spejder Stav 1,75.
Snordæsse med Glasskal (Aluminium) 1,50,
2,00.
Skydeskiver m. Pistol 1,50, 2,00, 2,50 o. s. v.
" m. bevæg. Figurer 1,50, 2,00,
2,50, 3,00 o. s. v.
Sivmætter m. Pils 4,00, 6,00, 7,00, 10,00.
Termoflasker 1,75, 2,50, 3,00.
Trapetz-Gyng og Ringe pr. Sæt 12,00.
Trapetz 2,00, 2,50, 3,00 o. s. v.
Tværsekk 2,50, 2,75, 3,50, 4,00.
Tromme 18,00, 20,00 o. s. v.
Talte, spide 25,00, 30,00.
Talte, aflange 45,00, 50,00, 65,00 o. s. v.
Tennisketscher 7,00, 8,00, 10,00, 12,00.
20,00, 30,00 o. s. v.
Tennis Bolde, orig. engelsk »Slazenger».
Tennis-Bolde 1,00, 1,50, 2,00.
Tennis Net 0,75.
Tennis Fjerbolde m. Gummi 150, 2,00, 3,00,
4,00.
Værktøj i Hylster 1,25, 1,50, 2,00.
Viklers 4,00, 6,00, 8,00.
Øksr 3,50, 4,50, 5,00, 8,00.
Økseskeder 4,00, 5,00.

Største Udvalg.

Reducerede Priser.

Bedste Fabrikat.

Spejder-Udrustning forsendes portofrit over hele Danmark.

Udsalg:
VIMMELSKAFTE 46—48
Telefon 4648.

Grundlagt 1831.

THORNGREEN

Telegram-Adresse: Julemanden.

Kontor:
SKINDERGADE 37 39
Telefon 11,648.
Giro-Konto 846.